

Друга књига дневника

Соломун приноси жртве у Гаваону. Бог се јавља Соломуну и услишивши му молитву даје му мудрост и богатство.

¹ И Соломун син Давидов утврди се у царству свом, и Господ Бог његов беше с њим, и узвиси га веома.

² И Соломун рече свему Израиљу, хиљадницима и стотиницима и судијама и свим кнезовима свега Израиља, главарима домова отачких,

³ те отидоше, Соломун и сав збор с њим, на висину која беше у Гаваону; јер онде беше шатор од састанка Божјег, који начини Мојсије, слуга Господњи, у пустињи.

⁴ А ковчег Божји беше пренео Давид из Киријат-Јарима на место које му спреми Давид; јер му разапе шатор у Јерусалиму.

⁵ И олтар бронзани који начини Веселеило, син Урија сина Оровог, беше онде пред шатором Господњим. И потражи Га Соломун и сав збор.

⁶ И принесе Соломун онде пред Господом на олтару бронзаном, који беше пред шатором од састанка, принесе на њему хиљаду жртава паљеница.

⁷ Ону ноћ јави се Бог Соломуну и рече му: Ишти шта хоћеш да ти дам.

⁸ А Соломун рече Богу: Ти си учинио велику милост Давиду оцу мом и поставио си мене царем на његово место.

⁹ Нека дакле, Господе Боже, буде тврда реч Твоја, коју си рекао Давиду оцу мом, јер си ме поставио царем над народом ког има много као праха на земљи.

¹⁰ Зато дај ми мудрост и знање да полазим пред народом овим и долазим, јер ко може судити народу Твом тако великом?

¹¹ Тада рече Бог Соломуну: Што ти је то у срцу, а не иштеш богатство, благо ни славу, ни душе ненавидника својих, нити иштеш дуг живот, него иштеш мудрост и знање да можеш судити народу мом, над којим те поставих царем,

¹² мудрост и знање даје ти се; а даћу ти и богатства и славе, какве нису имали цареви пре тебе нити ће после тебе имати.

¹³ И врати се Соломун с висине која беше у Гаваону испред шатора од састанка у Јерусалим, и цароваше над Израиљем.

¹⁴ И накупи Соломун кола и коњаника, и имаше хиљаду и четири стотине кола и дванаест хиљада коњаника, које намести по градовима где му беху кола и код себе у Јерусалиму.

¹⁵ И учини цар те беше у Јерусалиму сребра и злата као камена, а кедрових дрва као дивљих смокава које расту по пољу, тако много.

¹⁶ И довођаху Соломуну коње из Мисира и свакојаку робу, јер трговци цареви узимаху свакојаки трг за цену.

¹⁷ И одлажаху, те догоњаху из Мисира кола по шест стотина сикала сребра, а коње по сто педесет; и тако сви цареви хетејски и цареви сирски преко њих добиваху.

*Соломунова погодба с Хирамом Царем
Тирским о зидању храма.*

¹ И науми Соломун да зида дом имену Господњем и дом царски себи.

² И одброја Соломун седамдесет хиљада носилаца и осамдесет хиљада који ће тесати у гори, и три хиљаде и шест стотина настојника над њима.

³ И посла Соломун ка Хираму, цару тирском, и поручи му: Како је чинио Давиду оцу мом и слао му дрва кедрових да зида себи кућу где ће седети, учини тако и мени.

⁴ Ево рад сам зидати дом имену Господа Бога свог да му га посветим да се кади пред њим кадом мирисним и да се постављају хлебови вазда и да се приносе жртве паљенице јутром и вечером, и у суботе и на младине и на празнике Господа Бога нашег, што треба да бива у Израилју довека.

⁵ А дом који ћу зидати биће велик, јер је Бог наш већи од свих богова.

⁶ А ко би могао Њему сазидати дом кад Га небо и небеса над небесима не могу обухватити? И ко сам ја да му сазидам дом? Него само да се кади пред Њим.

⁷ Тако сада пошљи ми човека вештог, који уме радити од злата и од сребра и од бронзе и од гвожђа и од скерлета и од црвца и од порфире, и који зна резати, да ради с уметницима које имам код себе у Јудеји и у Јерусалиму, које је добавио Давид, отац мој.

⁸ И пошаљи ми дрва кедрових и јелових и алгумима с Ливана, јер знам да слуге твоје умеју сећи дрва ливанска; а ево слуге ће моје бити с твојим слугама,

⁹ да ми приправе много дрва, јер дом што ћу зидати биће велик и диван.

¹⁰ А ево, посланицима који ће сећи дрво, слугама твојим, даћу пшенице овршене двадесет хиљада кора, и двадесет хиљада кора јечма, и вина двадесет хиљада вата, и уља двадесет хиљада вата.

¹¹ И одговори Хирам цар тирски у књизи коју посла Соломуну: Што Господ љуби свој народ зато те постави царем над њим.

¹² И говораше Хирам: Благословен да је Господ Бог Израилев, који је створио небо и земљу, што је дао цару Давиду сина мудрог, паметног и разумног, који ће сазидати дом Господу и царски дом себи.

¹³ Шаљем ти дакле човека вештог и разумног, Хирама Авива,

¹⁴ сина једне жене између кћери Данових, коме је отац био Тирац; он уме радити од злата и од сребра, од бронзе, од гвожђа, од камена и од дрвета, од скерлета, и од порфире, и од танког платна и од црвца, и резати свашта, и измислити свашта вешто шта му се да, нека ради с твојим уметницима и с уметницима господара мог Давида, оца твог.

¹⁵ Нека дакле пшеницу и јечам, уље и вино, што је рекао господар мој, пошаље слугама својим.

¹⁶ А ми ћемо насећи дрва на Ливану колико ти год треба, и спустићемо их у слаповима морем у Јопу, а ти их оданде вози у Јерусалим.

¹⁷ Тада Соломун изброја све иностранце који беху у земљи Израилевој после бројања кад их изброја Давид отац његов, и нађе их се сто и педесет и три хиљаде и шест стотина;

¹⁸ и одреди од њих седамдесет хиљада који ће носити, и осамдесет хиљада који ће тесати у планини, а три хиљаде и шест стотина настојника да настоје да ради народ.

3

Опис храма.

¹ И поче Соломун зидати дом Господњи у Јерусалиму на брду Морији, које би показано Давиду оцу његовом на месту које беше приправио Давид, на гумну Орнана Јевусејина.

² И поче зидати другог дана другог месеца четврте године царовања свог.

³ А овако заснова Соломун да зида дом Божји: у дужину шездесет лаката по старој мери, а у ширину двадесет лаката.

⁴ А трем који беше пред дужином уз ширину дома имаше двадесет лаката, а у висину сто и двадесет; и обложи га изнутра чистим златом.

⁵ А дом велики обложи дрветом јеловим, потом га обложи чистим златом, и озго начини палме и ланце.

⁶ И обложи дом камењем драгим да је накићен, а злато беше парвајимско.

⁷ Обложи златом дом, греде, прагове и зидове и врата, и изреза херувиме по зидовима.

⁸ И начини дом за светињу над светињама, дуг уз ширину дома двадесет лаката, и широк двадесет лаката и обложи га чистим златом, ког отиде до шест стотина таланата.

⁹ А на клине даде педесет сикала злата; и клети обложи златом.

¹⁰ И начини у дому светиње над светињама два херувима, направе уметничке, и обложи их златом.

¹¹ И крила тих херувима имаху у дужину двадесет лаката: једно крило беше од пет лаката, и тицаше у зид од дома и друго крило беше од пет лаката, и тицаше у крило другог херувима;

¹² тако и другог херувима крило беше од пет лаката, и тицаше у зид од дома, и друго му крило беше од пет лаката и састављаше се с крилом другог херувима.

¹³ Крила тим херувимима беху раширена на двадесет лаката, а они стајаху на ногама својим, лицем окренутим у дом.

¹⁴ И начини завес од порфире, од скерлета, од црвца и од танког платна, и по њему начини херувиме.

¹⁵ И начини пред домом два ступа, у висину од тридесет и пет лаката, и оглавља озго на сваком од пет лаката.

¹⁶ И начини ланце као у светињи, и метну их на врх ступова, и начини сто шипака, и метну их међу ланце.

¹⁷ И постави ступове пред црквом, један с десне стране а други с леве, и десни назва Јахин, а леви Воас.

4

Опис појединих одељења и посуђа у храму.

¹ И начини олтар од бронзе, двадесет лаката дуг и двадесет лаката широк, а десет лаката висок.

² И сали море, десет лаката беше му од једног краја до другог, округло унаоколо, пет лаката високо; а унаоколо му беше тридесет лаката.

³ А под њим беху ликови воловски, који стајаху свуда унаоколо, по десет на једном лакту, те окружаваху море: два реда беше тих волова, саливених с морем.

⁴ И стајаше море на дванаест волова, три гледаху на север, а три гледаху на запад, а три гледаху на југ, а три гледаху на исток, а море стајаше озго на њима, и задња страна свих њих беше унутра.

⁵ Дебљина му беше с подланице, а крај му беше као крај у чаше, као цвет љиљанов, а примаше три хиљаде вата.

⁶ И начини десет умиваоница, и метну их пет с десне стране, а пет с леве, да се у њима пере, шта год требаше за жртву паљеницу, у њима праху; а море беше за свештенике да се у њима умивају.

⁷ И начини десет свећњака од злата, облика какав им требаше, и намести их у цркви, пет с десне стране а пет с леве.

⁸ И начини десет столова, и намести их у цркви, пет с десне стране а пет с леве; и начини стотину чаша од злата.

⁹ И начини трем свештенички и велики трем, и врата на трему, и окова врата у бронзу.

¹⁰ А море метну на десну страну к истоку с југа.

¹¹ Још начини Хирам лонце и лопате и котлиће, и сврши Хирам посао, који ради цару Соломуну за дом Божији:

¹² Два ступа, и два оглавља округла наврх ступова, и плетенице две да покрију два оглавља наврх ступова;

¹³ и четири стотине шипака на две плетенице, два реда шипака на свакој плетеници, да покривају два оглавља наврх ступова;

¹⁴ и начини подножја, и умиваонице начини на подножја;

¹⁵ једно море, и дванаест волова под њим;

¹⁶ и лонце и лопате и виљушке, и све справе за њих начини Хирам Авив цару Соломуну за дом

Господњи од углађене бронзе.

¹⁷ То је цар саливао у равни јорданској у земљи иловачи између Сохота и Саридате.

¹⁸ И начини Соломун свега овог посуђа врло много, да се није тражила мера бронзи.

¹⁹ Начини Соломун и све друге справе за дом Божји, и олтар од злата и столове на којима стајаху хлебови постављени;

²⁰ и свећњаке са жишцима њиховим од чистог злата да горе пред светињом над светињама по обичају;

²¹ и цветове и жишке и усекаче од злата; а то злато беше веома добро:

²² И ножеве и котлиће и кадионице и клешта од чистог злата; и врата од дома, врата унутрашња од светиње над светињама, и врата од дома на која се улажаше у цркву, беху од злата.

5

Освећење храма.

¹ И тако се сврши сав посао што уради Соломун за дом Господњи; и унесе Соломун шта беше посветио Давид отац његов, и сребро и злато и судове, и остави у ризницу дома Божијег.

² Тада сабра Соломун старешине Израилјеве и све главаре племенске, кнезове домова отачких синова Израилјевих у Јерусалим да пренесу ковчег завета Господњег из града Давидовог, које је Сион.

³ И скупише се к цару сви људи Израилјеви на празник који бива седмог месеца.

⁴ И кад дођоше све старешине Израилјеве, узеше Левити ковчег.

⁵ И пренесоше ковчег и шатор од састанка и све судове свете што беху у шатору, пренесоше свештеници и Левити.

⁶ А цар Соломун и сав збор израиљски који се сабра к њему принесоше к њему на жртву оваца и говеда толико да се не могаше од мноштва ни избројати ни прорачунати.

⁷ И унесоше свештеници ковчег завета Господњег на место његово, у унутрашњи дом, у светињу над светињама, под крила херувимима.

⁸ Јер херувимима беху раширена крила над местом где ће стајати ковчег и заклањаху херувими ковчег и полуге његове озго.

⁹ И повукоше му полуге тако да им се крајеви виђаху од ковчега на предњој страни светиње над светињама, али се напоље не виђаху, и осташе онде до данас.

¹⁰ У ковчегу не беше ништа осим две плоче које метну Мојсије на Хориву кад Господ учини завет са синовима Израиљевим пошто изиђоше из Мисира.

¹¹ А кад свештеници изиђоше из светиње, јер свештеници који се нађоше освешташе се не пазећи на ред,

¹² и Левити певачи сви, који беху уз Асафа и Емана и Једутуна, и синови њихови и браћа њихова, обучени у танко платно, стајаху с кимвалима и псалтирима и с гуслама с источне стране олтару, и с њима сто и двадесет свештеника, који трубљаху у трубе,

¹³ и кад они који трубљаху у трубе и који певаху, сложено једним гласом хваљаху и слављаху Господа, и подизаху глас уз трубе и кимвале и гусле, хвалећи Господа да је добар, да је довека милост Његова, тада се напуни облака дом

Господњи,

¹⁴ те не могаху свештеници стајати да служе од облака, јер се славе Господње напуни дом Божји.

6

Молитва Соломунова при освећењу храма.

¹ Тада рече Соломун: Господ је рекао да ће наставати у мраку.

² А ја сазидах дом Теби за стан и место да у њему наставаш до века.

³ И окренувши се лицем својим цар благослови сав збор Израиљев, а сав збор Израиљев стајаше.

⁴ И рече: Благословен да је Господ Бог Израиљев, који је говорио својим устима Давиду оцу мом и испунио руком својом, говорећи:

⁵ Од оног дана кад изведох народ свој из земље мисирске, не изабрах града међу свим племенима Израиљевим да се сазида дом где би било име моје, нити изабрах човека који би био вођ народу мом Израиљу,

⁶ него изабрах Јерусалим да у њему буде име моје, и изабрах Давида да буде над народом мојим Израиљем.

⁷ И науми Давид отац мој да сазида дом имену Господа Бога Израиљевог.

⁸ Али Господ рече Давиду, оцу мом: Што си наумио сазидати дом имену мом, добро си учинио што си то наумио.

⁹ Али нећеш ти сазидати тај дом, него син твој који ће изаћи из бедара твојих, он ће сазидати дом имену мом.

¹⁰ И тако испуни Господ реч своју коју је рекао, јер устах на место оца свог Давида и седох на

престо Израилъев, као што је рекао Господ, и сазидах овај дом имену Господа Бога Израилъевог.

¹¹ И наместих овде ковчег, у коме је завет Господњи што је учинио синовима Израилъевим.

¹² Потом стаде Соломун пред олтар Господњи, пред свим збором Израилъевим, и подиже руке своје.

¹³ А беше начинио Соломун подножје од бронзе и метнуо га насред трема, пет лаката дуго и пет лаката широко, а три лакта високо; па стаде на њ, и клече на колена пред свим збором Израилъевим, и подиже руке своје к небу.

¹⁴ И рече: Господе Боже Израилъев! Нема Бога таквог какав си Ти ни на небу ни на земљи, који чуваш завет и милост слугама, који ходе пред Тобом свим срцем својим;

¹⁵ који си испунио служи свом Давиду, оцу мом, шта си му рекао; шта си устима својим рекао то си руком својом испунио, као што се види данас.

¹⁶ Сада дакле, Господе Боже Израилъев, држи Давиду оцу мом шта си му рекао говорећи: Неће ти нестати човека испред мене који би седео на престолу Израилъевом, само ако ушчувају синови твоји пут свој ходећи по закону мом, као што си ти ходио преда мнош.

¹⁷ Сада дакле, Господе Боже Израилъев, нека се потврди реч Твоја коју си рекао служи свом Давиду.

¹⁸ Али, хоће ли доиста Бог становати на земљи? Ето, небо, и небеса над небесима не могу Те обухватити, а камоли овај дом што га сазидах.

¹⁹ Али погледај на молитву слуге свог и на молбу његову, Господе Боже мој, чуј вику и молитву којом Ти се данас моли слуга Твој.

²⁰ Да буду очи Твоје отворене над домом овим дању и ноћу, над овим местом, где си рекао да ћеш наместити име своје, да чујеш молитву којом ће се молити слуга Твој на овом месту.

²¹ Чуј молбе слуге свог и народа свог Израилја, којима ће се молити на овом месту, чуј с места где станујеш, с неба, чуј и смилуј се.

²² Кад ко згреши ближњему свом, те му се да заклетва, да се закуне, и заклетва дође пред Твој олтар у овом дому,

²³ Ти чуј с неба, и учини, и суди слугама својим плаћајући кривцу и дела његова обраћајући на његову главу, а правога правдајући и плаћајући му по правди његовој.

²⁴ И кад се разбије пред непријатељем народ Твој Израилъ зато што Ти згреше, па се обрати и дају славу имену Твом и помоле Ти се и замоле Те у овом дому,

²⁵ Ти чуј с неба, и опрости грех народу свом Израилју, и доведи их опет у земљу, коју си дао њима и оцима њиховим.

²⁶ Кад се затвори небо, те не буде дажда зато што згреше Теби, па Ти се замоле на овом месту и даду славу имену Твом и од греха се свог обрати, кад их намучиш,

²⁷ Ти чуј с неба, и опрости грех слугама својим и народу свом Израилју показавши им пут добри којим ће ходити, и пусти дажд на земљу своју коју си дао народу свом у наследство.

²⁸ Кад буде глад у земљи, кад буде помор, суша или медљика, скакавци или гусенице кад буду, или га стегне непријатељ његов у земљи његовој властитој, или како год зло и каква год болест,

²⁹ сваку молбу и сваку молитву, која буде од кога год човека или од свега народа Твог Израилја, ко

позна муку своју и бол свој, и подигне руке своје у овом дому,

³⁰ Ти чуј с неба, из стана свог, и опрости и подај свакоме по путевима његовим, шта знаш у срцу његовом, јер Ти сам знаш срца синова човечијих;

³¹ да Те се боје ходећи путевима Твојим докле су год живи на земљи, коју си дао оцима нашим.

³² И иностранац који није од народа Твог Израилџа, него дође из далеке земље имена ради Твог великог и руке Твоје крепке и мишице Твоје подигнуте, кад дође и помоли се у овом дому,

³³ Ти чуј с неба, из стана свог, и учини све за шта повиче к Теби онај странац, да би познали сви народи на земљи име Твоје и бојали се Тебе, као народ Твој Израилџ, и да би знали да је име Твоје призвано над овај дом, који сазидах.

³⁴ Кад народ Твој изиђе на војску на непријатеље своје путем којим га пошаљеш, и помолe Ти се окренувши се ка граду овом, који си изабрао, и к овом дому, који сам сазидао имену Твом,

³⁵ чуј с неба молбу њихову и молитву њихову, и добави им правицу.

³⁶ Кад Ти згреше, јер нема човека који не греши, и разгневивши се на њих даш их непријатељима, те их заробе и одведу у земљу далеку или која је близу,

³⁷ ако се дозову у земљи у коју буду одведени у ропство и обратe се и стану Ти се молити у земљи ропства свог, и кажу: Сагрешисмо и зло учинисмо и скривисмо;

³⁸ и тако се обратe к Теби свим срцем својим и свом душом својом у земљи ропства свог, у коју буду одведени у ропство, и помолe Ти се окренувши се к земљи својој, коју си дао оцима

њиховим, и ка граду, који си изабрао, и к дому, који сам сазидао имену Твом,

³⁹ тада чуј с неба, из стана свог, молбу њихову и молитву њихову, и добави им правицу, и опрости народу свом шта Ти буду згрешили.

⁴⁰ Тако, Боже мој, нека буду очи Твоје отворене и уши Твоје пригнуте на молбу у овом месту.

⁴¹ И тако, стани, Господе Боже, на почивалишту свом,

Ти и ковчег силе Твоје;

свештеници Твоји, Господе Боже, нека се обуку у спасење,

и свеци Твоји нека се радују добру.

⁴² Господе Боже, немој одвратити лице своје од помазаника свог;

опомињи се милости обећане Давиду слуги Твом.

7

Свршетак свечаности освећења. По други пут јавља се Господ Соломуну.

¹ А кад сврши Соломун молитву, сиђе огањ с неба и спали жртву паљеницу и друге жртве, и славе Господње напуни се дом,

² те не могаху свештеници ући у дом Господњи, јер се славе Господње напуни дом Господњи.

³ А сви синови Израилјеви видећи где сиђе огањ и слава Господња на дом савише се лицем к земљи до пода и поклонили се и хвалише Господа, јер је добар, јер је довека милост Његова.

⁴ И цар и сав народ принесоше жртве пред Господом.

⁵ И принесе цар Соломун на жртву двадесет и две хиљаде волова и сто и двадесет хиљада оваца, и тако посветише дом Божји цар и сав народ.

⁶ А свештеници стајаху на служби својој, и Левити са справама за песме Господње што их беше начинио цар Давид да хвале Господа, јер је довека милост Његова, песмом Давидовом коју им даде; а други свештеници трубљаху у трубе према њима, а сви синови Израилјеви стајаху.

⁷ И посвети Соломун средину трема који је пред домом Господњим, јер онде принесе жртве паљенице и претилину од жртава захвалних, јер на бронзаном олтару који начини Соломун, не моглоше стати жртве паљенице и дари и претилина њихова.

⁸ У то време светкова Соломун светковину седам дана и сав Израил с њим, сабор веома велик од Емата до потока мисирског.

⁹ И у осми дан празноваше празник, јер посвећивање олтара светковаше седам дана, и светковину седам дана.

¹⁰ А двадесет трећег дана седмог месеца отпусти народ к шаторима њиховим, и беху радосни и весели ради добра што учини Господ Давиду и Соломуну и Израилју народу свом.

¹¹ И сврши Соломун дом Господњи и дом царски, и би срећан у свему што беше наумио да начини у дому Господњем и у дому свом.

¹² Потом јави се Господ Соломуну ноћу и рече му: Услишио сам молбу твоју и изабрао сам то место да ми буде дом за жртве.

¹³ Ако затворим небо да не буде дажда, или ако заповедим скакавцима да попасу земљу, или ако пустим помор на народ свој,

¹⁴ и понизи се народ мој, на који је призвано име моје, и помолe се, и потраже лице моје, и повратe се од злих путева својих, и ја ћу тада услишити с неба и опростићу им грех њихов, и исцелићу земљу њихову.

¹⁵ И очи ће моје бити отворене и уши моје пригнуте к молитви с тог места.

¹⁶ Јер сада изабрах и посветих дом тај да буде име моје ту довека; и биће ту очи моје и срце моје вазда.

¹⁷ А ти ако узидеш преда мноm како је ишао Давид отац твој, творећи све што сам ти заповедио и држећи уредбе моје и законе моје,

¹⁸ утврдићу престо царства твог како сам обећао Давиду оцу твом говорећи: Неће ти нестати човека који би владао у Израилу.

¹⁹ Али ако се одвратите, и оставите уредбе моје и заповести моје, које сам вам дао, и отидете и станете служити другим боговима и клањати им се,

²⁰ тада ћу их истребити из земље своје коју сам им дао, и овај дом који сам посветио имену свом одбацићу од себе, и учинићу од њега причу и подсмех међу свим народима.

²¹ И дом овај колико је славан, ко год прође мимо њ, зачудиће му се и рећи ће: Зашто учини ово Господ од ове земље и од овог дома?

²² И одговориће се: Јер одуставише Господа Бога оцаца својих, који их изведе из земље мисирске, и узеше друге богове и клањаше им се и служише им, зато пусти на њих све ово зло.

8

Соломун подиже градове. Распоред службе

Божије. Путовање морем у Офир.

¹ А кад прође двадесет година, у које сазида Соломун дом Господњи и дом свој,

² погради Соломун градове, које му даде Хирам, и насели онуда синове Израилјеве.

³ Потом отиде Соломун на Емат совски, и освоји га.

⁴ И сазида Тадмор у пустињи и све градове за житнице сазида у Емату.

⁵ Сазида и Вет-Орон горњи и Вет-Орон доњи, тврде градове са зидовима, вратима и преворницама,

⁶ и Валат и све градове у којима Соломун имаше житнице, и градове у којима му беху кола, и градове у којима беху коњаници, и шта год Соломуну би воља зидати у Јерусалиму и на Ливану и у свој земљи царства свог.

⁷ И сав народ што беше остао од Хетеја и од Амореја и од Ферезеја и од Јевеја и од Јевусеја, који не беху код Израилја,

⁸ од синова њихових који беху остали иза њих у земљи, којих не потрше синови Израилјеви, њих нагна Соломун да плаћају данак до данашњег дана.

⁹ А од синова Израилјевих, којих не учини Соломун робовима за свој посао, него беху војници и поглавари над војводама његовим, и заповедници над колима и коњаницима његовим,

¹⁰ од њих беше главних настојника, које имаше цар Соломун, двеста и педесет, који управљаху народом.

¹¹ И кћер фараонову пресели Соломун из града Давидовог у дом који јој сазида, јер рече: Неће седети жена моја у дому Давида цара

Израиљевог, јер је свет што је дошао у њ ковчег Господњи.

¹² Тада приношаше Соломун жртве паљенице Господу на олтару Господњем који начини пред тремом,

¹³ шта требаше од дана на дан приносити по заповести Мојсијевој, у суботе и на младине и на празнике, три пута у години, на празник пресних хлебова и на празник седмица и на празник сеница.

¹⁴ И постави по наредби Давида оца свог редове свештеничке према служби њиховој, и левитске према дужности њиховој, да хвале Бога и служе пред свештеницима како треба сваки дан, и вратаре по редовима њиховим како треба над сваким вратима; јер таква беше заповест Давида, човека Божијег.

¹⁵ И не одступише од заповести цареве за свештенике и Левите ни у чем, ни за ризнице.

¹⁶ Тако се сврши све дело Соломуново од оног дана кад би основан дом Господњи па докле га не доврши, и готов би дом Господњи.

¹⁷ Тада отиде Соломун у Есион-Гавер и у Елот на брегу морском у земљи едомској.

¹⁸ А Хирам посла му по својим слугама лађе и слуге веште мору, и отидоше са слугама Соломуновим у Офир и узеше оданде четири стотине и педесет таланата злата и донесоше цару Соломуну.

9

Соломуна походи царица Савска и дарује га. Његово богатство и смрт.

¹ А царица савска чу глас о Соломуну, па дође у Јерусалим да искуша Соломуна загонеткама

са силном пратњом и с камилама које ношаху мириса и злата врло много и драгог камења; и дошавши к Соломуну говори с њом о свему што јој беше у срцу.

² И Соломун јој одговори на све речи њене; не беше од цара сакривено ништа да јој не би одговорио.

³ А кад царица савска виде мудрост Соломунову и дом који беше сазидао,

⁴ и јела на столу његовом, и станове слуга његових и дворбу дворана његових и одело њихово, и пехарнике његове, и њихово одело, и њихове жртве паљенице које приношаху у дому Господњем, она дође изван себе.

⁵ Па рече цару: Истина је све што сам чула у својој земљи о стварима твојим и о мудрости твојој.

⁶ Али не хtex веровати шта говораху докле не дођем и видим својим очима; а гле, ни пола ми није казано о великој мудрости твојој; надвисио си глас који сам слушала.

⁷ Благо људима твојим и благо свим слугама твојим, који једнако стоје пред тобом и слушају мудрост твоју.

⁸ Да је благословен Господ Бог твој, коме си омилио, те те посади на престо свој да царујеш место Господа Бога свог; јер Бог љуби Израилља да би га утврдио довека, зато им постави тебе царем да судиш и делиш правцу.

⁹ Потом даде цару сто и двадесет таланата злата и врло много мириса и драгог камења; никада више не би таквих мириса какве даде царица савска цару Соломуну.

¹⁰ И слуге Хирамове и слуге Соломунове које доносе злата из Офира, доведоше дрвета

алмугима и драгог камења.

¹¹ И начини цар од тог дрвета алмугима пут у дом Господњи и у дом царев, и гусле и псалтире за певаче; никада се пре нису виделе такве ствари у земљи Јудиној.

¹² А цар Соломун даде царици савској шта год зажеље и заиска осим уздарја за оно што беше донела цару. Потом она отиде и врати се у земљу своју са слугама својим.

¹³ А злата што дохођаше Соломуну сваке године беше шест стотина и шездесет и шест таланата,

¹⁴ осим оног што доношаху трговци и они који продаваху мирисе; и сви цареви арапски и главари земаљски доносаху Соломуну злато и сребро.

¹⁵ И начини цар Соломун двеста штитова од кованог злата, шест стотина сикала кованог злата дајући на један штит.

¹⁶ И три стотине малих штитова од кованог злата, дајући триста сикала злата на један штитић. И остави их цар у дому од шуме ливанске.

¹⁷ И начини цар велик престо од слонове кости, и обложи га чистим златом.

¹⁸ А беше шест басамака у престола, и подножје од злата састављено с престолом, и ручице с обе стране седишта, и два лава стајаху покрај ручица.

¹⁹ И дванаест лавова стајаше на шест басамака отуд и одовуд. Не беху такви начињени ни у коме царству.

²⁰ И сви судови из којих пијаше цар Соломун беху златни, и сви судови у дому од шуме ливанске беху од чистог злата; од сребра не беше ништа; сребро беше ништа за времена Соломуновог.

²¹ Јер царева лађе хођаху у Тарсис са слугама Хирамовим: једанпут у три године враћаху се лађе тарсиске доносећи злато и сребро, слонове кости и мајмуне и пауне.

²² Тако цар Соломун беше већи од свих царева земаљских богатством и мудрошћу.

²³ И сви цареви земаљски тражаху да виде Соломуна да чују мудрост његову, коју му даде Господ у срце.

²⁴ И доношаху му сви даре, судове сребрне и судове златне, и хаљине и оружје и мирисе, коње и мазге сваке године,

²⁵ тако да имаше Соломун четири хиљаде стаја за коње и кола, и дванаест хиљада коњаника, које намести по градовима где му беху кола и код себе у Јерусалиму.

²⁶ И владаше над свим царевима од реке до земље филистејске и до међе мисирске.

²⁷ И учини цар, те у Јерусалиму беше сребра као камена, а кедрових дрва као дивљих смокава које расту по пољу, тако много.

²⁸ И довођаху Соломуну коње из Мисира и из свих земаља.

²⁹ А остала дела Соломунова прва и последња нису ли записана у књизи Натана пророка и у пророчанству Ахије Силомљанина и у утвари Ида видеоца о Јеровоаму сину Наватовом?

³⁰ А царова Соломун у Јерусалиму над свим Израилѐм четрдесет година.

³¹ И почину Соломун код отаца својих, и погребеше га у граду Давида оца његовог; а на његово место зацари се Ровоам, син његов.

Ровоам постаје царем. Подела царства.

¹ Тада отиде Ровоам у Сихем, јер се онде скупил сав Израиљ да га зацаре.

² А кад чу Јеровоам, син Наватов, који беше у Мисиру побегао онамо од цара Соломуна, врати се Јеровоам из Мисира.

³ Јер послаше, те га дозваше; и дође Јеровоам и сав Израиљ и рекоше Ровоаму говорећи:

⁴ Твој је отац метнуо на нас тежак јарам; него ти сада олакшај љуту службу оца свог и тешки јарам који је метнуо на нас па ћемо ти служити.

⁵ А он им рече: До три дана дођите опет к мени. И народ отиде.

⁶ Тада цар Ровоам учини веће са старцима који стајаше пред Соломуном, оцем његовим док беше жив, и рече: Како саветујете да одговорим народу?

⁷ А они му рекоше говорећи: Ако се удобриш народу и угодиш им и одговориш им лепим речима, они ће ти бити слуге свагда.

⁸ Али он остави савет што га саветоваше старци, и учини веће с младићима који одрастоше с њим и који стајаху пред њим;

⁹ и рече им: Шта ви саветујете да одговоримо народу који ми рекоше говорећи: Олакшај јарам који је метнуо на нас твој отац.

¹⁰ Тада му одговорише младићи који одрастоше с њим, и рекоше: Овако кажи народу што ти рече: Отац је твој метнуо на нас тежак јарам, него ти нам олакшај; овако им реци: Мој мали прст дебљи је од бедара оца мог.

¹¹ Отац је мој метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на ваш јарам; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивим бичевима.

¹² А трећи дан дође Јероваам и сав народ к Ровоаму како им беше казао цар рекавши: Дођите опет к мени до три дана.

¹³ И цар им одговори оштро, јер остави цар Ровоам савет старачки,

¹⁴ и одговори им како га саветоваше младићи, говорећи: Мој је отац метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на њ; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу бодљивим бичевима.

¹⁵ И цар се оглуши народа, јер Бог беше тако уредио да би потврдио Господ реч своју што је рекао преко Ахије Силомљанина Јеровааму, сину Наватовом.

¹⁶ А кад виде сав Израилъ да их се цар оглуши, одговори народ цару говорећи:

Какав део ми имамо с Давидом?

Немамо наследство са сином Јесејевим.

Свак у свој шатор, Израилу!

А ти, Давиде, сад гледај своју кућу.

Тако отиде сав Израилъ у шаторе своје.

¹⁷ Само над синовима Израилъевим који живљаху по градовима Јудиним зацари се Ровоам.

¹⁸ И цар Ровоам посла Адорама који беше над данком, али га синови Израилъеви засуше камењем, те погибе. Тада цар Ровоам брже седе на кола, те побеже у Јерусалим.

¹⁹ Тако отпаде Израилъ од дома Давидовог до данашњег дана.

11

*Бог забрањује Ровоаму да ратује с Израилъем.
Ровоамове тврђаве. Свештеници налазе у њега*

прибежиште. Његове жене и деца.

¹ А кад дође Ровоам у Јерусалим, сазва дом Јудин и Венијаминов, сто и осамдесет хиљада одабраних војника, да зарате на Израилља да поврате царство Ровоаму.

² Али дође реч Господња Семаји, човеку Божјем, говорећи:

³ Кажи Ровоаму сину Соломуновом, цару Јудином и свим синовима Израилљевим од Јуде и Венијамина, и реци:

⁴ Овако вели Господ: Не идите и не бијте се с браћом својом, вратите се сваки к својој кући, јер сам ја наредио да тако буде. И они послушаше реч Господњу и вратише се и не идоше на Јеровоама.

⁵ И Ровоам седе у Јерусалиму, и сазида тврде градове у земљи Јудиној;

⁶ сазида Витлејем и Итам и Текују,

⁷ и Вет-Сур и Сохот и Одолам,

⁸ и Гат и Марису и Зиф,

⁹ и Адораим и Ахис и Азику,

¹⁰ и Сарају и Ејалон и Хеврон који је у земљи Јудиној и Венијаминовој тврди градови.

¹¹ А кад утврди те градове, намести у њима заповеднике, и стаје за жито и за уље и за вино,

¹² и у сваком граду штитова и копаља, и утврди их јако. Тако његов беше Јуда и Венијамин.

¹³ И свештеници и Левити, који беху по свему Израилју, сабраше се к њему из свих крајева својих.

¹⁴ Јер оставише Левити подграђа своја и достојања своја, и отидоше у јудејску и у Јерусалим, јер их отера Јеровоам и синови његови да не врше службе свештеничке Господу.

15 И постави себи свештенике за висине и за ђаволе и за теоце, које начини.

16 А за њима из свих племена Израилѐвих који управише срце своје да траже Господа Бога Израилѐвог, дођоше у Јерусалим да принесу жртву Господу Богу отаца својих.

17 И тако утврдише царство Јудино, и укрепише Ровоама сина Соломуновог за три године, јер за те три године хођаху путем Давидовим и Соломуновим.

18 А Ровоам се ожени Маелетом, кћерју Јеримота сина Давидовог и Авихаилом, кћерју Есијава сина Јесејевог,

19 која му роди синове: Јеуса и Самарију и Зама.

20 А после ње ожени се Махом кћерју Авесаломовом, која му роди Авију и Атаја и Зиву и Селомита.

21 А љубљаше Ровоам Маху кћер Авесаломову већма од свих жена својих и иноча својих; јер имаше осамнаест жена и шездесет иноча, и роди двадесет и осам синова и шездесет кћери.

22 И Ровоам постави Авију, сина Машиног, поглаваром и кнезом над браћом његовом, јер га хтеде поставити царем.

23 И мудро радећи растури све синове своје по свим крајевима Јудиним и Венијаминовим, по свим тврдим градовима, и даде им хране изобила, и доведе им много жена.

12

*Ровоама побеђује Сусак, цар Мисирски.
Остатак његове владе и смрт.*

¹ А кад Ровоам утврди царство и кад осили, остави закон Господњи и сав Израил с њим.

² А пете године царовања Ровоамовог дође Сисак цар мисирски на Јерусалим, јер згрешише Господу,

³ с хиљаду и две стотине кола и са шездесет хиљада коњаника, и не беше броја народу који дође с њим из Мисира, Лувејима, Сухејима и Хусејима.

⁴ И узе тврде градове Јудине и дође до Јерусалима.

⁵ Тада дође Семаја пророк к Ровоаму и кнезовима Јудиним, који се беху скупили у Јерусалим од Сисака, и рече им: Овако вели Господ: Ви остависте мене, зато и ја остављам вас у руке Сисаку.

⁶ Тада се понизише кнезови Израилјеви и цар и рекоше: Праведан је Господ.

⁷ А кад их виде Господ где се понизише, дође реч Господња Семаји говорећи: Понизише се, нећу их потрти, него ћу им сада дати избављење, и неће се излити јарост моја на Јерусалим преко Сисака.

⁸ Него ће му бити слуге да познаду шта је мени служити, шта ли служити царствима земаљским.

⁹ И тако дође Сисак, цар мисирски, у Јерусалим и узе благо дома Господњег и благо дома царевог, све то узе; узе и штитове златне, које беше начинио Соломун;

¹⁰ и на њихово место начини цар Ровоам штитове од бронзе, и предаде их старешинама над стражарима који чувају врата дома царевог.

¹¹ И кад иђаше цар у дом Господњи долажаху стражари и ношаху их, а после их опет остављаху у ризницу стражарску.

¹² Што се дакле понизи, одврати се од њега гнев

Господњи, и не затре га сасвим; јер још у Јуди беше добра.

¹³ И утврди се цар Ровоам у Јерусалиму, и царова; јер беше Ровоаму четрдесет и једна година кад се зацари, и седамдесет година царова у Јерусалиму граду, који изабра Господ између свих племена Израиљевих да онде намести име своје. А матери његовој беше име Нама, Амонка.

¹⁴ Али он чињаше зло, јер не управи срца свог да тражи Господа.

¹⁵ Али дела Ровоамова прва и последња нису ли записана у књизи пророка Семаје и видеоца Ида, где се казују колена, а и ратови који беху једнако међу Ровоамом и Јеровоамом?

¹⁶ И почину Ровоам код оца својих, и би погребен у граду Давидовом; а на његово се место зацари Авија, син његов.

13

Авија побеђује Јеровоама.

¹ Године осамнаесте царовања Јеровоамовог зацари се Авија над Јудом.

² Три године царова у Јерусалиму. Матери му беше име Махаја, кћи Урилова из Гаваје.

А беше рат између Авије и Јеровоама.

³ И Авија изиђе на бој с храбром војском, четири стотине хиљада изабраних војника; а Јеровоам уврста према њему војску, осам стотина хиљада изабраних храбрих војника.

⁴ И ста Авија наврх брда Семарајима у гори Јефремовој, и рече: Чујте ме, Јеровоаме и сав Израиљу!

⁵ Не требаше ли вам знати да је Господ Бог Израиљев предао Давиду царство над Израиљем

довека, њему и синовима његовим заветом осољеним?

⁶ Али уста Јеровоам син Наватов, слуга Соломуна сина Давидовог, и одврже се од господара свог.

⁷ И скупише се к њему људи празнови и неваљалци, и одупреше се Ровоаму, сину Соломуновом, који беше дете и страшљивог срца, те им се не одупре.

⁸ Па ви сад велите да се опирете царству Господњем, које је у рукама синова Давидових, јер вас је много и имате код себе златне теоце, које вам је начинио Јеровоам да су вам богови.

⁹ Нисте ли отерали свештенике Господње синове Аронове и Левите? И начинили себи свештенике као народи по другим земљама? Ко год дође да му се посвете руке с телетом и са седам овнова, постаје свештеник онима који нису богови.

¹⁰ Али с нама је Господ Бог, нити смо Га оставили, а свештеници који служе Господу јесу синови Аронови, и Левити раде свој посао;

¹¹ и пале Господу жртве паљенице свако јутро и свако вече, и каде мирисима, и хлебови постављени стоје на чистом столу, и пале се свако вече жишци на златном свећњаку; јер држимо што је Господ Бог наш наредио, а ви Га остависте,

¹² зато ево с нама је напред Бог и свештеници његови и трубе гласне да трубе противу вас. Синови Израилјеви, не војујте на Господа Бога оцаца својих, јер нећете бити срећни.

¹³ Али Јеровоам заведе заседу да им зађу за леђа, и тако Јудејцима беху спред једни а с леђа заседа.

¹⁴ И кад се обазреше Јудејци, а то бој и спред и састраг, те повикаше ка Господу а свештеници затрубише у трубе.

¹⁵ И народ Јудин опет повика, и кад викаше народ Јудин, разби Бог Јеровоама и свега Израилѣа пред Авијом и Јудом.

¹⁶ И побегоше синови Израилѣеви од Јуде, и даде их Бог њима у руке.

¹⁷ И поби их љуто Авија и народ његов, и паде од Израилѣа побијених пет стотина хиљада одабраних људи.

¹⁸ Тако бише покорени синови Израилѣеви у то време, а синови Јудини осилише, јер се поуздаше у Господа Бога отаца својих.

¹⁹ И Авија потера Јеровоама, и узе му градове Ветилъ и села његова, и Јесану и села њена, и Ефрон и села његова.

²⁰ И Јеровоам се више не опорави за живота Авијиног; и удари га Господ те умре.

²¹ А Авија утврди се, и узе четрнаест жена, и роди двадесет два сина и шеснаест кћери.

²² А остала дела Авијина и путеви његови и беседе његове записане су у књизи пророка Ида.

14

Аса обара идоле и побеђује Етиопљане.

¹ А кад почину Авија код отаца својих и погребеше га у граду Давидовом, зацари се на његово место Аса, син његов. За његовог времена почину земља десет година.

² И чињаше Аса шта је добро и право пред Господом Богом његовим.

³ Јер обори олtare туђе и висине, и изломи ликове њихове и исече лугове њихове.

⁴ И заповеди синовима Јудиним да траже Господа Бога отаца својих и да извршују закон и заповест Његову.

⁵ Обори по свим градовима Јудиним висине и сунчане ликове, и почину царство за његовог времена.

⁶ И сазида тврде градове у земљи Јудиној, јер земља беше у миру, нити беше рата с њим оних година, јер му Господ даде мир.

⁷ И рече Јуди: Да сазидамо ове градове и да их опашемо зидом и кулама и вратима и преворницама, док је земља наша; јер тражимо Господа Бога свог, тражисмо Га и даде нам мир одсвуда. И тако зидаше, и бише срећни.

⁸ И имаше Аса војске триста хиљада од Јуде са штитовима и копљима, и од Венијамина двеста и осамдесет хиљада са штитовима и луковима. Сви беху храбри војници.

⁹ И изиђе из њих Зара Етиопљанин с хиљаду хиљада војске и с триста кола, и дође до Марисе.

¹⁰ И Аса изиђе преда њ; и уврсташе се војске у долини Сефати код Марисе.

¹¹ И завапи Аса ка Господу Богу свом говорећи: Господе Теби је ништа помоћи множини или нејаком; помози нам, Господе Боже наш, јер се у Те уздамо, и у Твоје име дођосмо на ово мноштво. Господе, Ти си Бог наш, не дај да може шта на Те човек.

¹² И разби Господ Етиопљане пред Асом и пред Јудом, и побегоше Етиопљани.

¹³ И тера их Аса и народ који беше с њим дори до Герара. И попадаше Етиопљани да их ни један не оста жив, јер се сатрше пред Господом и пред војском Његовом; и они однесоше плен велик веома.

¹⁴ И побише све градове око Гера, јер дође на њих страх Господњи, и опленише све оне градове, јер беше у њима много плена.

¹⁵ Побеше и по становима пастирским људе, и одведоше много оваца и камила; и вратише се у Јерусалим.

15

Аса наставља гоњење идолопоклонства и прославља Господа због победе.

¹ Тада дух Божји дође на Азарију, сина Оидовог;

² те отиде пред Асу и рече му: Чујте ме, Асо и све племе Јудино и Венијаминово; Господ је с вама, јер сте ви с Њим; и ако Га устражите, наћи ћете Га; ако ли Га оставите, и Он ће вас оставити.

³ Дуго је Израилъ без правог Бога и без свештеника учитеља, и без закона.

⁴ А да су се у невољи својој обратили ка Господу Богу Израилъевом и тражили Га, нашли би Га.

⁵ Али у ово време не може се на миру одлазити ни долазити; јер је немир велик међу свим становницима земаљским;

⁶ и потиру народ један други, и градови један други, јер их Бог смете свакојаким невољама.

⁷ Зато ви будите храбри и немојте да вам клону руке, јер има плата за ваш труд.

⁸ А кад чу Аса те речи и пророштво пророка Оида, охрабри се, и истреби гадне богове из све земље Јудине и Венијаминове и из градова које беше узео у гори Јефремовој, и понови олтар Господњи који беше пред тремом Господњим.

⁹ Потом сазва све племе Јудино и Венијаминово и дошљаке који беху код њих од Јефрема и

Манасије и Симеуна, јер их много пребеже к њему из народа Израилјевог кад видеше да је Господ Бог његов с њим.

¹⁰ И скупише се у Јерусалим трећег месеца петнаесте године царовања Асиног.

¹¹ И у онај дан принесоше Господу жртве од плена који догнаше, седам стотина волова и седам хиљада оваца.

¹² И ухватише веру да траже Господа Бога отаца својих свим срцем својим и свом душом својом;

¹³ а ко год не би тражио Господа Бога Израилјевог, да се погуби, био мали или велики, човек или жена.

¹⁴ И заклеше се Господу гласом великим и уз кликовање и уз трубе и рогове.

¹⁵ И радоваше се сав народ Јудин ради те заклетве, јер из свега срца свог заклеше се, и од све воље своје тражише Га и нађоше Га; и Господ им даде мир одсвуда.

¹⁶ Јоште и Маху, матер своју, сврже Аса с власти, јер беше начинила у лугу идола; и Аса обали идола њеног и изломи га и сажеже на потоку Кедрону.

¹⁷ Али висине не бише оборене у Израилју, али срце Асино беше право свега века његовог.

¹⁸ И унесе у дом Божји шта беше посветио отац његов и шта беше сам посветио, сребро и злато и судове.

¹⁹ И не би рата до тридесет пете године царовања Асиног.

16

Аса се, кад му запрети Васа, Цар Израилјев, греши о Господа и његовог пророка. Смрт његова.

¹ Године тридесет шесте царовања Асиног изиђе Васа, цар Израилев, на Јуду, и стаде зидати Раму да не да никоме отићи к Аси, цару Јудином, ни од њега доћи.

² Тада узе Аса сребро и злато из ризница дома Господњег и дома царевог, и посла Вен-Ададу цару сирском, који живљаше у Дамаску, и поручи:

³ Вера је између мене и тебе, између оца мог и оца твог, ево шаљем ти сребра и злата, хајде поквари веру коју имаш са Васом царем Израилевим, еда би отишао од мене.

⁴ И послуша Вен-Адад цара Асу, и посла војводе своје на градове Израилеве, и освојише Ијон и Дан и Авел-Мајим и све градове Нефталимове у којима беху житнице.

⁵ А кад Васа то чу, преста зидати Раму и остави дело своје.

⁶ Тада цар Аса узе сав народ Јудин, те однесоше камење из Раме и дрво, чим зидаше Васа, и од њега сазида Гавају и Миспу.

⁷ А у то време дође Ананије виделац к Аси, цару Јудином, и рече му: Што си се поуздао у цара сирског а ниси се поуздао у Господа Бога свог, зато се војска цара сирског измаче из твојих руку.

⁸ Нису ли Етиопљани и Лувеји имали велике војске с врло много кола и коњика? Па кад си се поуздао у Господа, даде ти их у руке.

⁹ Јер очи Господње гледају по свој земљи да би показивао силу своју према онима којима је срце цело према Њему. Лудо си у том радио; зато ће одсада бити ратови на те.

¹⁰ Тада се Аса разгневи на пророка, и стави га у тамницу, јер се расрди на њ за то; и потлачи Аса неке из народа у то време.

¹¹ Али гле, дела Асина, прва и последња, ено записана су у књизи о царевима Јудиним и Израилљевим.

¹² И разболе се Аса тридесет девете године царовања свог од ногу, и болест његова би врло тешка, али ни у болести својој не тражи Господа него лекаре.

¹³ И тако почину Аса код отаца својих, и умре четрдесет прве године царовања свог.

¹⁴ И погребеше га у гробу његовом, који ископа себи у граду Давидовом, и метнуше га на постељу коју беше напунио мирисавих ствари и масти зготовљених вештином апотекарском, и спалише му их врло много.

17

Побожна и благословена влада Јосафатова.

¹ Тада се зацари Јосафат, син његов, на његово место, и укрепи се на Израиља.

² И понамешта војску по свим тврдим градовима Јудиним, и понамешта страже по земљи Јудиној и по градовима Јефремовим, које задоби Аса, отац његов.

³ И беше Господ с Јосафатом, јер хођаше првим путевима Давида оца свог и не тражаше Вала.

⁴ Него Бога оца свог тражаше и по заповестима Његовим хођаше, и не чињаше као синови Израилљеви.

⁵ Зато утврди Господ царство у руци његовој, и сав народ Јудин даваше даре Јосафату, те имаше велико благо и славу.

⁶ И срце се његово ослободи на путевима Господњим, те још обори висине и лугове у Јудеји.

⁷ И треће године свог царовања посла кнезове своје Вен-Аила и Овадију и Захарију и Натанаила и Михеју да уче по градовима Јудиним;

⁸ и с њима Левите: Семају и Натанију и Зевадију и Асаила и Семирамота и Јонатана и Адонију и Товију и Тов-Адонију, Левите, и с њима Елисаму и Јорама свештенике.

⁹ И учаху по Јудеји имајући при себи књигу закона Господњег, и прохођаху све градове Јудине учећи народ.

¹⁰ И дође страх Господњи на сва царства по земљама око Јуде, те не војеваше на Јосафата.

¹¹ И сами Филистеји доношаху Јосафату даре и данак у новцу; и Арапи догођаху му стоку, по седам хиљада и седам стотина овнова и по седам хиљада и седам стотина јараца.

¹² Тако напредоваше Јосафат и подиже се веома; и сазида у Јудеји куле и градове за житнице.

¹³ И имаше много добра по градовима Јудиним, и војника, храбрих јунака у Јерусалиму.

¹⁴ А ово је број њихов по домовима отаца њихових; од Јуде хиљадници: Адна војвода, с којим беше три стотине хиљада храбрих јунака.

¹⁵ А за њим Јоанам војвода, с којим беше двеста осамдесет хиљада;

¹⁶ а за њим Амасија син Зихријев, који се драговољно даде Господу, и с ким беше двеста хиљада храбрих јунака.

¹⁷ А од Венијамина: храбри јунак Елијада, с којим беше двеста хиљада наоружаних луком и штитом;

¹⁸ а за њим Јозавад, с којим беше сто и осамдесет хиљада наоружаних за бој.

¹⁹ Ови служажу цару осим оних које понамешта цар по тврдим градовима у свој земљи Јудиној.

18

Поход Јосафатов с Ахавом на Сирце. Михеј прориче пропаст. Ахавова погибао.

¹ И Јосафат имајући велико благо и славу, опријатељи се с Ахавом.

² И после неколико година отиде к Ахаву у Самарију; и накла му Ахав много оваца и волова и народу који беше с њим, и наговараше га да пође на Рамот галадски.

³ И рече Ахав цар Израилев Јосафату цару Јудином: Хоћеш ли ићи са мношвом на Рамот галадски? А он рече: Ја као ти, народ мој као твој народ; хоћемо с тобом на војску.

⁴ Још рече Јосафат цару Израилевом: Питај данас шта ће Господ рећи.

⁵ Тада сазва цар Израилев пророке своје, четири стотине људи, и рече им: Хоћемо ли ићи на војску на Рамот галадски, или ћу се оканити? А они рекоше: Иди, јер ће га Господ дати у руке цару.

⁶ А Јосафат рече: Има ли ту још који пророк Господњи да га питамо?

⁷ А цар рече Јосафату: Има још један човек преко ког бисмо могли упитати Господа; али ја мрзим на њ, јер ми не прориче добра него свагда зло; то је Михеја син Јемлин. А Јосафат рече: Нека цар не говори тако.

⁸ Тада цар Израилев дозвољава једног дворанина, и рече му: Брже доведи Михеју, сина Јемлиног.

⁹ А цар Израилев и Јосафат, цар Јудин сеђаху, сваки на свом престолу обучени у царске хаљине,

сеђаху на пољани код врата самаријских, и сви пророци пророковаху пред њима.

¹⁰ И Седекија син Хананин начини себи гвоздене рогове, и рече: Овако вели Господ: Овим ћеш бити Сирце докле их не истребиш.

¹¹ Тако и сви пророци пророковаху говорећи: Иди на Рамот галадски, и бићеш срећан, јер ће га Господ предати цару у руке.

¹² А посланик који отиде да дозове Михеју рече му говорећи: Ево пророци проричу сви једним гласом добро цару; нека и твоја реч буде као њихова, и говори добро.

¹³ А Михеја рече: Тако да је жив Господ, говорићу оно што рече Бог мој.

¹⁴ И кад дође к цару, рече му цар: Михеја! Хоћемо ли ићи на војску на Рамот галадски, или ћу се оканити? А он рече: Идите, бићете срећни, и даће вам се у руке.

¹⁵ А цар му рече: Колико ћу те пута заклањати да ми не говориш него истину у име Господње?

¹⁶ Тада рече: Видео сам сав народ Израиљев разасут по планинама као овце које немају пастира, јер рече Господ: Ови немају господара, нека се врате свака својој кући с миром.

¹⁷ Тада рече цар Израиљев Јосафату: Нисам ли ти рекао да ми неће пророковати добра него зло?

¹⁸ А Михеја рече: Зато чујте реч Господњу: Видех Господа где седи на престолу свом, а сва војска небеска стајаше му с десне и с леве стране;

¹⁹ и Господ рече: Ко ће преварити Ахава цара Израиљевог да отиде и падне код Рамота галадског? Још рече: Један рече ово а други оно.

²⁰ Тада изиђе један дух, и ставши пред Господа рече: Ја ћу га преварити. А Господ му рече: Како?

21 Одговори: Изићи ћу и бићу лажљив дух у устима свих пророка његових. А Господ му рече: Преварићеш га и надвладаћеш, иди учини тако.

22 Зато сада ето, Господ је метнуо лажљив дух у уста тим пророцима твојим; а Господ је изрекао зло по те.

23 Тада приступи Седекија син Хананин, и удари Михеју по образу говорећи: Којим је путем отишао дух Господњи од мене да говори с тобом?

24 А Михеја му рече: Ето, видећеш у онај дан кад отидеш у најтајнију клет да се сакријеш.

25 Тада цар Израилљев рече: Ухватите Михеју, и одведите га к Амону заповеднику градском и к Јоасу сину царевом.

26 И реците им: Овако вели цар: Метните овог у тамницу, а дајите му по мало хлеба и по мало воде докле се не вратим у миру.

27 А Михеја рече: Ако се вратиш у миру, није Господ говорио преко мене. Још рече: Чујте сви народи.

28 И отиде цар Израилљев с Јосафатом царем Јудиним на Рамот галадски.

29 И рече цар Израилљев Јосафату: Ја ћу се преобући кад пођем у бој, а ти обуци своје одело. И преобуче се цар Израилљев, и отидоше у бој.

30 А цар сирски заповеди војводама од кола својих говорећи: Не ударајте ни на малог ни на великог, него на самог цара Израилљевог.

31 А кад војводе од кола видеше Јосафата, рекоше: То је цар Израилљев. И окренуше се на њ да га ударе. Али Јосафат повика, и Господ му поможе, и одврати их Бог од њега.

32 Јер видевши војводе од кола да није цар Израилљев, одступише од њега.

³³ А један застрели из лука нагоном и устрели цара Израилјевог где спуча оклоп. А он рече свом возачу: Савиј руком својом и извези ме из боја, јер сам рањен.

³⁴ И бој би жесток оног дана, а цар Израилљев заоста на колима својим према Сирцима до вечера, и умре о сунчаном заходу.

19

Јосафат покаран од Јуја због пријатељства с Ахавом; враћа народ Господу и поправља судове.

¹ А кад се Јосафат, цар Јудин, враћаше с миром кући својој у Јерусалим,

² изиђе преда њ Јуј син Ананијев, виделац, и рече Јосафату: Безбожнику ли помажеш, и оне који мрзе на Господа љубиш? Зато се подигао на те гнев Господњи.

³ Али се нашло добро на теби што си истребио лугове из земље и што си управио срце своје да тражиш Бога.

⁴ Потом Јосафат сеђаше у Јерусалиму, и опет прође по народу од Вирсавеје до горе Јефремове, и поврати их ка Господу Богу отаца његових.

⁵ И постави судије у земљи по свим тврдим градовима Јудиним, у сваком граду.

⁶ И рече судијама: Гледајте шта ћете радити, јер нећете судити за човека него за Господа, који је с вама кад судите.

⁷ Зато нека буде страх Господњи у вама; пазите и радите, јер у Господа Бога нашег нема неправде, нити гледа ко је ко, нити прима поклоне.

⁸ Такође у Јерусалиму постави Јосафат од Левита и свештеника и главара домова отачких

у Израилју за судове Господње и за распре; јер долажаху опет у Јерусалим.

⁹ И заповеди им говорећи: Тако радите у страху Господњем, верно и целог срца.

¹⁰ И у свакој парници која дође к вама од браће ваше што седе по градовима својим, да расудите између крви и крви, између закона и заповести, између уредби и судова, обавестите их да не би грешили Господу, да не би дошао гнев Његов на вас и на браћу вашу; тако чините, те нећете згрешити.

¹¹ И ево, Амарија, поглавар свештенички, биће над вама у свим пословима Господњим, а Завдија, син Исмаилов, вођ дома Јудиног у свим пословима царским; такође, Левити управитељи биће уз вас. Будите слободни, и радите, и Господ ће бити с добрим.

20

Јосафатова победа над синовима Амоновим и Моавовим. Његов савез с Охозиијом.

¹ А после тога синови Моавови и синови Амонови и с њима који живе међу синовима Амоновим, дођоше да војују на Јосафата.

² И дођоше те јавише Јосафату говорећи: Иде на те велико мноштво испреко мора, из Сирије; и ено их у Асасон-Тамару, а то је Ен-Гад.

³ А Јосафат се уплаши, и обрати лице своје да тражи Господа, и огласи пост по свој земљи Јудиној.

⁴ И скупише се сви синови Јудини да траже Господа, и из свих градова Јудиних дођоше да траже Господа.

⁵ Тада стаде Јосафат у збору Јудином и јерусалимском у дому Господњем пред тремом новим,

⁶ и рече: Господе Боже отаца наших! Ниси ли Ти Бог на небу и владаш свим царствима народним? Није ли у Твојој руци моћ и сила да Ти нико не може одолети?

⁷ Ниси ли Ти, Боже наш, одагнао становнике ове земље испред народа свог Израиља, и дао је навек семену Аврама пријатеља свог?

⁸ Те се населише у њој, и саградише Ти у њој светињу за име Твоје говорећи:

⁹ Кад нас задеси како зло, мач осветни или помор или глад, стаћемо пред овим домом и пред Тобом, јер је име Твоје у овом дому, и вапићемо Теби у невољи својој, услиши и избави.

¹⁰ А сад ево, синови Амонови и Моавови и они из горе Сира, кроз које ниси дао синовима Израиљевим проћи кад иђаху из земље мисирске, него их обиђоше и не истребише;

¹¹ а ево, они нам враћају дошавши да нас истерају из наследства Твог, које си нам предао.

¹² Боже наш, зар им нећеш судити? Јер у нама нема снаге да се опремо том мноштву великом, које иде на нас, нити знамо шта бисмо чинили, него су очи наше упрте у Те.

¹³ А сви синови Јудини стајаху пред Господом и деца њихова, жене њихове и синови њихови.

¹⁴ Тада сиђе дух Господњи усред збора на Јазила сина Захарије сина Венаје сина Јеила сина Матанијиног, Левита између синова Асафових,

¹⁵ и рече: Слушајте, сви синови Јудини и Јерусалимљани, и ти царе Јосафате, овако вам вели Господ: Не бојте се и не плашите се тог мноштва великог, јер није ваш рат него Божји.

16 Сутра изађите на њих; они ће поћи уз брдо Зис, и наћи ћете их на крају потока према пустињи Јеруилу.

17 Не треба ви да се бијете у овом боју; поставите се, стојте па гледајте како ће вас избавити Господ, Јудо и Јерусалиме! Не бојте се и не плашите се, сутра изиђите пред њих, и Господ ће бити с вама.

18 Тада се Јосафат сави лицем к земљи, и сви Јудејци и Јерусалимљани падоше пред Господом, и поклонише се Господу.

19 А Левити од синова Катових и синова Корејевих усташе, те хвалише Господа Бога Израилјевог гласом веома високим.

20 А ујутру уставши рано изиђоше у пустињу текујску; а кад излажаху, стаде Јосафат и рече: Чујте ме, Јудејци и Јерусалимљани: верујте Господу Богу свом и бићете јаки, верујте пророцима Његовим и бићете срећни.

21 И тако договорив се с народом постави певаче Господње да хвале свету красоту идући пред војском и говорећи:

Хвалите Господа,
јер је довека милост Његова.

22 А кад почеше песму и хвалу, обрати Господ заседу на синове Амонове и синове Моавове и на оне из горе Сира, који изиђоше на Јуду, те се разбише.

23 Јер синови Амонови и синови Моавови усташе на оне из горе Сира да их побију и потру; и кад побише оне из горе Сира, ударише једни на друге, те се потрше.

24 А кад Јуда дође до стражаре према пустињи, и погледа на мноштво, а то мртва тела леже по земљи, и ниједан не беше остао жив.

25 Зато дође Јосафат са народом својим да покупи плен; и нађоше код њих много блага и драгоцених накита на мртвацима, и напленише да већ не могуше носити; три дана купише плен, јер га беше много.

26 А четврти дан скупише се у долини благословној, јер онде благословише Господа; зато се прозва место Долина Благословна до данас.

27 Потом окренуше сви Јудејци и Јерусалимљани и Јосафат пред њима да се врате у Јерусалим с весељем, јер их овесели Господ непријатељима њиховим.

28 И дођоше у Јерусалим са псалтирима и гуслама и трубама у дом Господњи.

29 И страх Божји дође на сва царства земаљска кад чуше да је Господ војевао на непријатеље Израилеве.

30 И тако се смири царство Јосафатово, јер му Бог његов даде мир одсвуда.

31 И цароваше Јосафат над Јудом; тридесет и пет година беше му кад поче царовати; и царова двадесет и пет година у Јерусалиму. Матери му беше име Азува, кћи Силејева.

32 И хођаше путем оца свог Асе, нити зађе с њега, чинећи што је право пред Господом.

33 Али висине не бише оборене, јер још не беше народ управио срца свог к Богу оцаца својих.

34 А остала дела Јосафатова прва и последња, ено записана су у књизи Јуја сина Ананијевог, које је стављена у књигу о царевима Израилевим.

³⁵ Потом здружи се Јосафат, цар Јудин с Охозиијом, царем Израилљевим, који чињаше безакоње.

³⁶ А здружи се с њим зато да начине лађе да иду у Тарсис; и начинише лађе у Есион-Гаверу.

³⁷ Тада пророкова Елијезер син Додавин из Марисе за Јосафата говорећи: Што си се здружио с Охозиијом, зато Господ разметну дела твоја. И разбише се лађе и не моглоше ићи у Тарсис.

21

Безбожна влада Јорамова; одмеће се Едом; књига од Илије; смрт Јорамова.

¹ Потом почину Јосафат код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидовом; а на његово се место зацари Јорам, син његов.

² А браћа му, синови Јосафатови, беху: Азарија и Јехило и Захарија и Азарија и Михаило и Сефатија; ти сви беху синови Јосафата цара Израилљевог.

³ И отац им даде велике дарове, сребра и злата и заклада с тврдим градовима у земљи Јудиној; царство пак даде Јораму, јер беше првенац.

⁴ А Јорам ступивши на царство оца свог и утврдивши се, поби сву браћу своју мачем и неке кнезове Израилљеве.

⁵ Имаше Јорам тридесет и две године кад се зацари, и царова осам година у Јерусалиму.

⁶ И хођаше путем царева Израилљевих, као што чињаше дом Ахавов, јер се ожени кћерју Ахавовом; и чињаше што је зло пред Господом.

⁷ Али Господ не хте затрти дом Давидов ради завета који учини с Давидом и што му беше рекао да ће дати видело њему и синовима његовим увек.

⁸ За његовог времена одврже се Едом да не буде под Јудом, и поставише себи цара.

⁹ Зато отиде Јорам с војводама својим и са свим колима својим; и уста ноћу, те поби Едомце који га беху опколили, и заповеднике од кола.

¹⁰ Ипак се одвргоше Едомци да не буду под Јудом до данас. У исто време одврже се Ливна да не буде под њим, јер остави Господа Бога отаца својих.

¹¹ Још и висине начини по брдима Јудиним, и наведе на прељубу Јерусалимљане и прелести Јуду.

¹² Тада му дође књига од Илије пророка, где му говораше: Овако вели Господ Бог Давида оца твог: Што ниси ходио путевима Јосафата, оца свог и путевима Асе, цара Јудиног,

¹³ него си ходио путем царева Израилевих и навео си на прељубу Јуду и Јерусалимљане, као што је дом Ахавов навео на прељубу Израиља, и још си побио браћу своју, дом оца свог, боље од себе,

¹⁴ ево, Господ ће ударити великим злом народ твој и синове твоје и жене твоје и све што имаш.

¹⁵ И ти ћеш боловати тешко, од болести у цревима, да ће ти црева изаћи од болести, која ће трајати две године.

¹⁶ И тако подиже Господ на Јорама дух Филистејима и Арапима који живе од Етиопљана.

¹⁷ И они дошавши на земљу Јудину продреше у њу, и однесоше све благо што се нађе у дому царевом, и синове његове и жене његове, да му не оста ниједан син осим Јоахаза најмлађег сина његовог.

¹⁸ И после свега тога удари га Господ болешћу у цревима, којој не беше лека.

¹⁹ И дан по дан пролажаше, и кад се навршише две године, изиђоше му црева с болешћу и умре од тешких болова и народ му не пали мириса као што је чинио оцима његовим.

²⁰ Имаше тридесет и две године кад поче царовати, и царова осам година у Јерусалиму, и премину да нико не зажали за њим; и погребеше га у граду Давидовом, али не у гробу царском.

22

Охозијина рђава влада и пропаст. Освета његове мајке Готолије.

¹ А Јерусалимљани зацарише на његово место Охозију најмлађег сина његовог, јер старије све поби чета која дође с Арапима у логор; и тако Охозија, син Јорамов, поста цар Јудин.

² Имаше Охозија четрдесет и две године кад поче царовати, и царова годину дана у Јерусалиму. Матери му беше име Готолија, кћи Амријева.

³ И он хођаше путевима дома Ахавовог, јер га мати наговараше на зла дела.

⁴ И чињаше што је зло пред Господом као дом Ахавов; јер му они беху саветници по смрти оца његовог на погибао његову.

⁵ И по њиховом савету ходећи изиђе с Јорамом сином Ахавовим, царем Израилџевим, на војску на Азаила, цара сирског, у Рамот галадски; и онде Сирци ранише Јорама.

⁶ А он се врати да се лечи у Језраелу од рана које му задаше у Рами, кад се бише с Азаилом, царем сирским. А Азарија, син Јорамов цар Јудин, дође у Језраел да види Јорама, сина Ахавовог, јер беше болестан.

⁷ Али беше од Бога на пропаст Охозии што дође к Јораму; јер дошав отиде с Јорамом на Јуја, сина Нимсијиног, кога Господ помаза да истреби дом Ахавов.

⁸ Јер кад Јуј извршаваше освету на дому Ахавовом, нађе кнезове Јудине и синове браће Охозиине, који служашу Охозии, и погуби их.

⁹ Потом потражи Охозију, и ухватише га кад се сакриваше у Самарији, и доведавши га к Јују погубише га, и погребаше га; јер рекоше: Син је Јосафата који је тражио Господа свим срцем својим. И тако не би никога од дома Охозииног који би могао бити цар.

¹⁰ Зато Готолија, мати Охозиина, видевши да јој син погине, уста и поби све царско семе дома Јудиног.

¹¹ Али Јосавеја, кћи царева, узе Јоаса, сина Охозииног и украде га између синова царевих, које убијаху; и сакри га с дојкињом његовом у ложницу. И тако Јосавеја, кћи цара Јорама, жена Јодаја свештеника, сакри га од Готолије, јер беше сестра Охозиина, те га не уби.

¹² И беше с њима сакривен у дому Божијем шест година; а Готолија цароваше у земљи.

23

Свештеник Јодај помазује Јоаса за цара; Готолија погубљена и раскопан дом Валов.

¹ А седме године ослободи се Јодај, и узе к себи стотнике Азарију сина Јероамовог и Исмаила сина Јоанановог и Азарију сина Овидовог и Масију сина Адајевог и Елисафата сина Зихријевог, и ухвати веру с њима,

² те пролазећи земљу Јудину сабраше Левите из свих градова Јудиних и главаре породица отачких у Израилу, и дођоше у Јерусалим.

³ И сав збор учини веру у дому Божјем с царем; и Јодај им рече: Ево, син ће царев царовати, као што је рекао Господ за синове Давидове.

⁴ Ово учините: трећина вас који долазите у суботу између свештеника и Левита нека буду вратари на прагу;

⁵ а друга трећина нека буде у царском двору; а остала трећина на вратима од темеља, а сав народ у тремовима дома Господњег.

⁶ Нико да не улази у дом Господњи осим свештеника и оних Левита који служе; они нека улазе, јер су посвећени, а сав народ нека чини оно што је Господ заповедио да чини.

⁷ И Левити нека опколе цара, сваки с оружјем својим у руци; и ко би год ушао у дом, да се погуби; и будите уз цара кад стане улазити и излазити.

⁸ И учинише Левити и сав народ Јудин све што заповеди свештеник Јодај; и узеше сваки своје људе који долажаху у суботу и који одлажаху у суботу; јер Јодај свештеник не отпусти редове.

⁹ И даде Јодај свештеник стотиницима копља и штитове и штитиће цара Давида што беху у дому Божијем.

¹⁰ И постави сав народ све с оружјем у руку, од десне стране дома до леве према олтару и према дому, око цара.

¹¹ Тада изведоше сина царевог, и метнуше му на главу венац, и дадоше му сведочанство, и зацарише га, и Јодај и синови његови помазаше га и рекоше: Да живи цар!

¹² А кад Готолија чу вику народа који се стецаше

и хваљаше цара, дође к народу у дом Господњи.

¹³ И погледа, и гле, цар стајаше код свог ступа на уласку, а кнезови и трубе око цара, и сав народ земаљски радоваше се и трубе трубљаху и певачи певаху уз оруђа музичка и они који почињаху у певању. Тада раздре Готолија хаљине своје и повика: Буна! Буна!

¹⁴ А Јодај свештеник заповеди да изађу стотиници који беху над војском, и рече им: Изведите је из врста напоље, и ко пође за њом нека се погуби мачем; јер рече свештеник: Немојте је убити у дому Господњем.

¹⁵ И начинише јој место, те отиде како се иде вратима коњским у дом царев, и онде је погубише.

¹⁶ Тада Јодај учини веру међу собом и свим народом и царем да ће бити народ Господњи.

¹⁷ Потом сав народ отиде у дом Валов, и раскопаше га, и олтаре његове и ликове његове изломише, а Матана, свештеника Валовог, убише пред олтарима.

¹⁸ И Јодај уреди опет службу у дому Господњем међу свештеницима и Левитима, које Давид беше одредио дому Господњем, да би приносили жртве паљенице Господу, као што пише у закону Мојсијевом, с весељем и песмама по наредби Давидовој.

¹⁹ Постави и вратаре на вратима дома Господњег да не би улазио нечист ода шта му драго.

²⁰ И узе стотинике и знатније људе и који управљаху народом, сав народ земаљски, и изведе цара из дома Господњег и уђоше високим вратима у дом царски, и посадише цара на царски престо.

²¹ И радоваше се сав народ земаљски, и град се умири, кад Готолију убише мечем.

24

Добра дела Јоасова, идолопоклонство, казна и смрт.

¹ Беше Јоасу седам година кад се зацари, и царова четрдесет година у Јерусалиму. Матери му беше име Сивија из Вирсавеје.

² И чињаше Јоас што је право пред Господом докле год беше жив Јодај свештеник.

³ И Јодај га ожени двома женама, те роди синове и кћери.

⁴ Потом Јоас науми да оправи дом Господњи.

⁵ И сазва свештенике и Левите, па им рече: Пођите по градовима Јудиним и купите од свега Израилља новац да се оправља дом Бога вашег од године до године, и ви похитајте с тим. Али не хитеше Левити.

⁶ Зато цар дозвола Јодаја поглавара и рече му: Зашто не настојиш да Левити доносе из Јудеје и Јерусалима прилоге које је наредио Мојсије слуга Господњи збору Израилљевом на шатор од састанка?

⁷ Јер безбожна Готолија и синови њени опленише дом Господњи и све ствари посвећене дому Господњем обратише на Вале.

⁸ И тако заповеди цар те начинише ковчег, и метнуше га на врата дома Господњег споља.

⁹ И огласише по Јудеји и по Јерусалиму да доносе Господу прилог који је наредио Мојсије, слуга Божји, Израилју у пустињи.

¹⁰ И обрадоваше се кнезови и сав народ, и доносећи метакху у ковчег докле се не сврши.

¹¹ И кад доношаху Левити ковчег, по заповести царевој, видевши да има много новца, долажаше писар царев и посланик поглавара свештеничког, те изручиваху ковчег, потом га опет одношаху и остављаху на његово место; и тако чињаху сваки дан, и накупише много новца.

¹² И даваше га цар Јодај настојницима над послом око дома Господњег, а они наимаху каменаре и дрводеље да се обнови дом Господњи, и коваче који раде од гвожђа и од бронзе, да се оправи дом Господњи.

¹³ И пословаху посленици, и оправљање напредоваше под њиховим рукама, те повратише дому Божјем обличје његово, и утврдише га.

¹⁴ А кад свршише, донесоше пред цара и Јодаја новце што претекоше; и од тог новца начини судове за дом Господњи, судове за службу и за жртве, и кадионице, и друге судове златне и сребрне. И тако приношаху жртве паљенице у дому Господњем једнако свега века Јодајевог.

¹⁵ Потом остаревши Јодај сит живота умре; сто и тридесет година беше му кад умре.

¹⁶ И погребеше га у граду Давидовом код царева; јер чињаше добро Израилју и Богу и дому његовом.

¹⁷ А кад умре Јодај, дођоше кнезови Јудини и поклонише се цару; тада их послуша цар,

¹⁸ те оставише дом Господа Бога отаца својих, и стадоше служити луговима и идолима; и подиже се гнев Господњи на Јуду и на Јерусалим за тај грех њихов.

¹⁹ И слаше им пророке да их врате ка Господу, и они им сведочаху, али их не послушаше.

²⁰ И дође дух Господњи на Захарију, сина Јодаја свештеника, те стаде више народа и рече им:

Овако вели Бог: Зашто преступате заповести Господње? Нећете бити срећни; што остависте Господа, зато и Он вас остави.

²¹ А они се побунише на њ, и засуше га камењем по заповести царевој у трему дома Господњег.

²² И не опомену се Јоас милости коју му учини Јодај, отац његов, него уби сина његовог; а он умирући рече: Господ нека види и тражи.

²³ А кад прође година, подиже се на њ војска сирска и уђе у земљу јудејску и у Јерусалим, и побише по народу све кнезове народне, и сав плен од њих послаше цару у Дамаск.

²⁴ Ако и мала беше војска сирска која дође, ипак Господ даде у руке њихове врло велику војску, јер беху оставили Господа Бога отаца својих. И тако на Јоасу извршише суд.

²⁵ А кад отидоше од њега оставивши га у тешкој болести, побунише се на њ слуге његове за крв синова Јодаја свештеника, и убише га на постељи његовој, те погибе; и погребеше га у граду Давидовом, али га не погребеше у гробовима царским.

²⁶ А ово су што се побунише на њ: Завад, син Симеате Амонке и Јозавад, син Симрите Моавке.

²⁷ А о синовима његовим и о великом порезу што би под њим, и о грађењу дома Божјег, ето записано је у књизи о царевима. А зацари се на његово место Амасија, син његов.

25

Амасија цар Јудин.

¹ Беше Амасији двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у

Јерусалиму. Матери му беше име Јоадана из Јерусалима.

² Он чињаше што је право пред Господом, али не целим срцем.

³ И кад се утврди у царству, поби слуге своје који убише цара оца његовог.

⁴ Али синове њихове не погуби, него учини како пише у закону, у књизи Мојсијевој, где је заповедио Господ говорећи: Очеви да не гину за синове, ни синови за очеве, него сваки за свој грех нека гине.

⁵ Иза тога скупи Амасија народ Јудин, и постави по домовима отачким хиљаднике и стотинике по свој земљи Јудиној и Венијаминовој, и изброја их од двадесет година и више, и нађе их триста хиљада војника изабраних, који ношаху копље и штит.

⁶ И јоште најми између Израиљца сто хиљада храбрих људи за сто таланата сребра.

⁷ Али дође му човек Божји и рече: Царе, да не иде с тобом војска израиљска, јер Господ није с Израиљцима нити са синовима Јефремовим.

⁸ Него иди ти, и буди храбар у боју; иначе ће те оборити Бог пред непријатељем, јер Бог може и помоћи и оборити.

⁹ Тада рече Амасија човеку Божјем: А шта ће бити са сто таланата што сам дао војсци Израиљевој? А човек Божји рече: Има Господ да ти да више од тога.

¹⁰ И тако одвоји Амасија војску што му беше дошла од Јефрема да отиду у своје место; а они се врло расрдише на Јуду, и вратише се у своје место с великим гневом.

¹¹ А Амасија ослободивши се поведе народ свој и отиде у слану долину, и поби десет хиљада

синова Сирових;

¹² и десет хиљада живих заробише Јудејци, и одведоше их на врх стене, и побацаше их са врх стене да се сви распадоше.

¹³ А војници које Амасија посла натраг да не иду с њим у бој, навалише на градове Јудине од Самарије до Вет-Орона, и побише по њима три хиљаде, и запленише велик плен.

¹⁴ А кад се врати Амасија разбивши Идумеје, донесе богове синова Сирових, и постави их себи за богове, и клањаше им се и кађаше им.

¹⁵ Тада се разгневи Господ на Амасију, и посла к њему пророка, који му рече: Зашто тражиш богове тог народа, који не избавише свој народ из твоје руке?

¹⁶ И кад говораше цару, он му рече: Јеси ли постављен цару за саветника? Престани; зашто да погинеш? И тако преста пророк, али рече: Знам да те је Бог наумио истребити кад то радиш а не слушаш савет мој.

¹⁷ Тада смисли Амасија, цар Јудин, и посла к Јоасу сина Јоахаза сина Јујевог, цару Израиљевом, и поручи: Ходи да се огледамо.

¹⁸ А Јоас цар Израиљев посла к Амасији цару Јудином и поручи му: Трн на Ливану посла ка кедру на Ливану, и поручи: Дај своју кћер сину мом за жену. Али наиђе зверје ливанско и изгази трн.

¹⁹ Велиш, побио си Едомце, па се понесе срце твоје, и тражиш славе; седи код куће своје; зашто би се заплетао у зло да паднеш и ти и Јуда с тобом?

²⁰ Али не послуша Амасија, јер од Господа то би да их да у руке непријатељу, што тражише богове

едомске.

²¹ И отиде Жоас цар Израилъев, и огледаше се, он и Амасија цар Јудин, у Вет-Семесу Јудином.

²² Али Јуду разби Израилъ, те побегоше сваки ка свом шатору.

²³ А Амасију цара Јудиног, сина Жоаса сина Жоахазовог, ухвати Жоас цар Израилъев у Вет-Семесу, и одведе га у Јерусалим; и обори зид јерусалимски од врата Јефремових до врата на углу, четири стотине лаката.

²⁴ И узе све злато и сребро и све посуђе што се нађе у дому Божијем у Овид-Едома и у ризници дома царског, и таоце, па се врати у Самарију.

²⁵ И поживе Амасија син Жоасов цар Јудин по смрти Жоаса сина Жоахаза цара Израилъевог петнаест година.

²⁶ А остала дела Амасијина прва и последња, ето нису ли записана у књизи о царевима Јудиним и Израилъевим?

²⁷ И пошто Амасија одступи од Господа, дигоше буну на њ у Јерусалиму, а он побеже у Лахис. Али послаше за њим у Лахис, и убише га онде.

²⁸ И донесоше га на коњима и погребеше га код отаца његових у граду Јудином.

26

Озија влада спочетка добро и срећно, али се понесе срце његово; због кађења кажњен губом.

¹ Тада сав народ Јудин узе Озију, коме беше шеснаест година, и зацарише га на место оца његовог Амасије.

² Он сазида Елат повративши га Јуди пошто цар почину код отаца својих.

³ Озији беше шеснаест година кад се зацари, и царова педесет и две године у Јерусалиму. Матери му беше име Јехолија из Јерусалима.

⁴ Он чињаше што је право пред Господом сасвим како је чинио Амасија отац његов.

⁵ И тражаше Бога докле жив беше Захарија који разумеваше утваре Божије; и докле год тражаше Господа, даваше му срећу Бог.

⁶ Јер изашав војеваше с Филистејима, и обори зидове Гату и зидове Јавни и зидове Азоту; и сазида градове у земљи азотској и по Филистејима.

⁷ И Бог му поможе против Филистеја и против Арапа, који живљаху у Гурвалу, и против Амонаца.

⁸ И Амонци даваху дарове Озији, и разнесе се име његово до Мисира, јер осили веома.

⁹ И сазида Озија куле у Јерусалиму на вратима на углу, и на вратима у долу, и на углу, и утврди их.

¹⁰ Сазида и у пустињи куле, и ископа много студенаца, јер имаше много стоке у долинама и у равницама, и ратара и виноградара по брдима и на Кармилу, јер му мила беше пољска радња.

¹¹ И имаше Озија убојиту војску, која иђаше у рат у четама бројем, како их изброја Јеило писар и Масија управитељ, под управом Ананије војводе царевог.

¹² Свега на број беше главара домова отачких храбрих јунака две хиљаде и шест стотина,

¹³ а под њиховом руком војске три стотине и седам хиљада и пет стотина храбрих војника, да помажу цару против непријатеља.

¹⁴ И начини Озија свој војсци штитове и копља и шлемове и оклопе и лукове и камење за праћке.

¹⁵ И начини у Јерусалиму бојне справе врло вешто измишљене да стоје на кулама и на угловима да међу стреле и велико камење; и разнесе се име његово далеко, јер му се дивно помагаше докле осили.

¹⁶ Али кад осили, понесе се срце његово, те се поквари, и сагреши Господу Богу свом, јер уђе у цркву Господњу да кади на олтару кадионом:

¹⁷ А за њим уђе Азарија свештеник и с њим осамдесет свештеника Господњих храбрих људи;

¹⁸ и опреше се цару Озији говорећи: Није твоје, Озија, кадити Господу, него свештеника синова Аронових који су посвећени да каде; изиђи из светиње, јер си згрешио, и неће ти бити на част пред Господом Богом.

¹⁹ Тада се разгневи Озија држећи у руци кадионицу да кади; и кад се гневљаше на свештенике, изиђе му губа на челу пред свим свештеницима у дому Господњем код олтара кадионог.

²⁰ И погледа га Азарија, поглавар свештенички и сви свештеници, а он губав на челу; и брже га изведоше напоље, а и сам похита да изиђе, јер га Господ удари.

²¹ И оста цар Озија губав до смрти своје, и сеђаше у одвојеном дому губав, јер би одлучен од дома Господњег; а Јотам син његов управљаше домом царевим и суђаше народу у земљи.

²² А остала дела Озијина прва и последња написао је пророк Исаија син Амосов.

²³ И почину Озија код отаца својих, и погребеше га код отаца његових у гробном пољу царском, јер рекоше: Губав је. И зацари се на његово место Јотам, син његов.

27

Добра и срећна влада Јотамова.

¹ Двадесет и пет година беше Јотаму кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму; матери му беше име Јеруса, кћи Садокова.

² Он чињаше што је право пред Господом сасвим како је чинио Озија отац његов, само што не уђе у цркву Господњу; али народ још беше покварен.

³ Он начини висока врата на дому Господњем, и на зиду Офилу много назида.

⁴ Још сазида и градове у гори Јудиној, и у шумама погради дворове и куле.

⁵ И војева с царем синова Амонових и савлада их; и дадоше му синови Амонови оне године сто таланата сребра и десет хиљада кора пшенице и јечма десет хиљада. Толико му дадоше синови Амонови и друге и треће године.

⁶ И тако осили Јотам, јер управи путеве своје пред Господом Богом својим.

⁷ А остала дела Јотамова и ратови сви његови и путеви његови, ено су записани у књизи о царевима Израилљевим и Јудиним.

⁸ Двадесет и пет година беше му кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму.

⁹ И почину Јотам код отаца својих, и погребеше га у граду Давидовом; а на његово се место зацари Ахаз, син његов.

28

*Ахазова идолопоклоничка влада; пророк Одид;
Бог кажњава Ахаза.*

¹ Двадесет година беше Ахазу кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму; али не чињаше што је право пред Господом као Давид, отац његов.

² Јер хођаше путевима царева Израилљевих, и још сали ликове Валима.

³ И сам кађаше у долини сина Еномовог, и сажизаше синове своје огњем по гадним делима оних народа које одагна Господ испред синова Израилљевих.

⁴ И приношаше жртве и кађаше на висинама и по брдима и под сваким зеленим дрветом.

⁵ Зато га даде Господ Бог његов у руке цару сирском, те га разбише и заробише му велико мноштво, и одведоше их у Дамаск. Још би дат у руке цару Израилљевом, те га разби љуто.

⁶ Јер Фекај, син Ремалијин, поби сто и двадесет хиљада Јудејаца у један дан, све храбрих људи, јер оставише Господа Бога оцаца својих.

⁷ И Зихрије јунак од Јефрема уби Масију сина царовог и Азрикама управитеља дворског и Елкану, другог до цара.

⁸ И заробише синови Израилљеви браћи својој двеста хиљада жена и синова и кћери; и запленише велики плен од њих, и однесоше плен у Самарију.

⁹ А онде беше пророк Господњи по имену Одид, и изиђе пред војску која иђаше у Самарију, и рече им: Гле, Господ Бог отаца ваших разгневи се на Јудејце, зато их даде у ваше руке, те их побисте љуто да до неба допре.

¹⁰ И још мислите подврћи синове Јудине и јерусалимске да вам буду робови и робинје; а нисте ли и ви сами скривили Господу Богу свом?

11 Зато послушајте ме сада, и вратите натраг то робље што заробисте браћи својој, јер се распалио гнев Господњи на вас.

12 Тада усташе поглавари синова Јефремових: Азарија син Јоананов, Варахија син Месилемотов и Језекија син Салумов и Амаса син Адлајев на оне што се враћаху с војске,

13 и рекоше им: Нећете довести овамо то робље, јер би нам било на грех пред Господом што ви мислите domeћући на грехе наше и на кривице наше, јер је велика кривица на нама и гнев се распалио на Израилља.

14 И оставише војници робље и плен свој пред кнезовима и свим збором.

15 И усташе људи именовани и узеше робље, и све голе између њих оденуше из плена; и кад их оденуше и обуше, нахранише их и напојише и намазаше, и одведоше на магарцима све изнемогле, и доведоше их у Јерихон, град где има много палми, к браћи њиховој, па се вратише у Самарију.

16 У то време посла цар Ахаз к царевима асирским да му помогну.

17 Јер још и Идумејци дођоше и разбише Јуду и одведоше робље;

18 и Филистеји ударише на градове по равни на јужном крају Јудином, и узеше Вет-Семес, и Ејалон и Гедирот и Сохот и села његова и Тамну и села њена и Гимзон и села његова, и населише се у њима.

19 Јер Господ обараше Јуду с Ахаза цара Израилјевог, јер одвуче Јуду да грдно греши Господу.

20 И дође к њему Теглат-Феласар, цар асирски, и ојади га а не утврди.

²¹ Јер Ахаз узео део из дома Господњег и из дома царског и од кнезова, и даде цару асирском, али му не поможе.

²² И кад беше у невољи, он још већма грешаше Господу; такав беше цар Ахаз.

²³ И приношаше жртве боговима дамаштанским, који га разбише, и говораше: Кад богови царева сирских њима помажу, приносићу њима жртве да би ми помагали; али му они бише на то да падне он и сав Израиљ.

²⁴ А Ахаз покупи судове дома Божијег, и изломи судове дома Божијег, и затвори врата дома Господњег и начини себи олтаре по свим угловима у Јерусалиму.

²⁵ И у сваком граду Јудином начини висине да кади боговима туђим; и гневи Господа Бога отаца својих.

²⁶ А остала дела његова и сви путеви његови први и последњи, ето записани су у књизи о царевима Јудиним и Израиљевим.

²⁷ И почину Ахаз код отаца својих и погребеше га у граду Јерусалиму; али га не метнуше у гроб царева Израиљевих. И зацари се на његово место Језекија, син његов.

29

Језекија чисти и освећује дом Господњи.

¹ Језекији беше двадесет и пет година кад поче царовати, и царева двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му беше име Авија, кћи Захаријина.

² И чињаше што је право пред Господом сасвим како је чинио Давид отац његов.

³ Прве године свог царовања, првог месеца, отвори врата на дому Господњем, и оправи их.

⁴ И сазва свештенике и Левите, и сабра их на источну улицу,

⁵ и рече им: Чујте ме, Левити, освештајте се сада и осветите дом Господа Бога отаца својих, и изнесите нечистоту из светиње.

⁶ Јер сагрешише оци наши и чинише што је зло пред Господом Богом нашим, и оставише га; и одвратише лице своје од шатора Господњег и окренуше му леђа;

⁷ и затворише врата од трема, и погасише жишке, и кадом не кадише, нити жртва паљеница приносише у светињи Богу Израиљевом.

⁸ Зато се разгневи Господ на Јуду и на Јерусалим, те их даде да се потуцају, и да буду чудо и подсмех, како видите својим очима.

⁹ Јер, ето, падоше оци наши од мача, и синови наши и кћери наше и жене наше заробише се зато.

¹⁰ Сада дакле наумио сам задати веру Господу Богу Израиљевом, да би се одвратила од нас жистина гнева Његовог.

¹¹ Синови моји, не оклевајте више, јер је вас изабрао Господ да стојите пред Њим и служите му, и да му будете слуге и да му кадите.

¹² Тада усташе Левити Мат син Амасајев и Жоило син Азаријин од синова Катових; а од синова Мераријевих Кис син Авдијев и Азарија син Јалелеилов; и од синова Гирсонових Жоах син Зимин и Еден син Жоахов;

¹³ и од синова Елифасанових Симрије и Јеило, и од синова Асафових Захарија и Матанија;

¹⁴ и од синова Амонових Јеило и Симеј, и од синова Једутунових Семаја и Озило;

¹⁵ и скупише браћу своју, и освештавши се

дођоше, како беше заповедио цар по речи Господњој, да очисте дом Господњи.

16 И ушавши свештеници у дом Господњи да га очисте, износише сву нечистоту што нађоше у цркви Господњој у трем дома Господњег; а Левити купише и износише напоље на поток Кедрон.

17 А почеше освећивати првог дана првог месеца; а осмог дана тог месеца уђоше у трем Господњи, и освећиваше дом Господњи осам дана, и шеснаестог дана првог месеца свршише.

18 Потом дођоше к цару Језекији и рекоше: Очистисмо сав дом Господњи и олтар за жртве паљенице и све судове његове и сто за постављање и све судове његове,

19 и све судове које беше бацио цар Ахаз докле цароваше грешећи, и спремисмо и осветисмо, и ено их пред олтаром Господњим.

20 Потом цар Језекија уста рано, и сазва управитеље градске, и отиде у дом Господњи.

21 И доведе седам јуница и седам овнова и седам јагањаца и седам јараца за грех, за царство и за светињу и за Јуду; и рече синовима Ароновим свештеницима да принесу на олтару Господњем.

22 Тада заклаше говеда, и свештеници узевши крв њихову покропише олтар; заклаше и овнове, и крвљу њиховом покропише олтар; и заклаше јагањце и крвљу њиховом покропише олтар.

23 Потом доведоше јарце за грех пред цара и пред збор, и они метнуше руке своје на њих.

24 И заклаше их свештеници, и очистише крвљу њиховом олтар на очишћење свему Израиљу, јер цар заповеди да се за сав народ Израиљев принесе жртва паљеница и жртва за грех.

25 И постави Левите у дому Господњем с

кимвалима и псалтирима и гуслама, како беше заповедио Давид и Гад виделац царев и Натан пророк; јер од Господа беше заповест преко пророка Његових.

²⁶ И тако стајаху Левити са справама Давидовим а свештеници с трубама.

²⁷ Тада заповеди Језекија да принесу жртву паљеницу на олтару. И кад се поче жртва паљеница, поче се песма Господња уз трубе и справе Давида, цара Израилјевог.

²⁸ И сав се збор клањаше, и певачи певаху и трубачи трубљаху, и то све докле се не сврши жртва паљеница.

²⁹ А кад свршише жртву, цар и сви који беху с њим падоше и поклонише се.

³⁰ Потом рече цар и кнезови Левитима да хвале Господа речима Давидовим и Асафа видеоца; и хвалише с великим весељем, и савивши се поклонише се.

³¹ Тада Језекија проговори и рече: Сада посветисте руке своје Господу, приступите и донесите приносе и жртве захвалне у дом Господњи. И донесе сав збор приносе и жртве захвалне, и ко год беше вољног срца жртве паљенице.

³² И на број беше жртава паљеница што донесе збор, седамдесет волова, сто овнова, двеста јагањаца, све за жртву паљеницу Господу;

³³ а других ствари посвећених беше шест стотина волова и три хиљаде оваца.

³⁴ Али мало беше свештеника, те не могаху драти свих жртава паљеница; зато им помагаху браћа њихова Левити, докле се не сврши посао и докле се не освешташе други свештеници; јер Левити беху радији освештати се него свештеници.

³⁵ И беше врло много жртава паљеница с претилином од жртава захвалних и налива на жртве паљенице. Тако би повраћена служба у дому Господњем.

³⁶ И радоваше се Језекија и сав народ, што Бог управи народ, јер ово би нагло.

30

Оглашавање и празновање пасхе.

¹ Потом посла Језекија к свему Израилу и Јуди, и написа књиге синовима Јефремовим и Манасијиним да дођу у дом Господњи у Јерусалим да прославе пасху Господу Богу Израилевом.

² Јер цар и кнезови његови и сав збор свеђаше у Јерусалиму да славе пасху другог месеца.

³ Јер је не могао славити у то време, јер не беше доста свештеника посвећених и народ се не беше скупио у Јерусалим.

⁴ И то би по вољи цару и свему збору.

⁵ И одредише да огласе по свему Израилу од Вирсавеје до Дана да дођу у Јерусалим да прославе пасху Господу Богу Израилевом, јер је одавна не беху славили како је написано.

⁶ И тако отидоше гласници с књигама од цара и од кнезова по свему Израилу и Јуди, и по заповести царевој говораху: Синови Израилеви, обратите се ка Господу Богу Аврамовом, Исаковом и Израилевом, па ће се и Он обратити к остатку који сте остали од руку царева асирских.

⁷ Не будите као оци ваши и као браћа ваша што грешите Господу Богу отаца својих, те их даде да буду чудо, како видите.

⁸ Не будите дакле тврдоврати као оци ваши, дајте руку Господу и ходите у светињу Његову коју

је осветио навек, и служите Господу Богу свом, па ће се одвратити од вас жестина гнева Његовог.

⁹ Јер ако се обратите ка Господу, браћа ће ваша и синови ваши стећи милост у оних који их заробише, те ће се вратити у ову земљу; јер је Господ Бог ваш милостив и жалостив, и неће одвратити лица од вас, ако се обратите к Њему.

¹⁰ А кад ти гласници иђаху од града до града по земљи Јефремовој и Манасијиној дори до Завулоне, подсмеваху им се и ругаху им се.

¹¹ Али неки од Асира и од Манасије и од Завулоне покориши се дођоше у Јерусалим.

¹² И над Јуду дође рука Господња, те им даде једно срце да учине шта беше заповедио цар и кнезови по речи Господњој.

¹³ И скупи се у Јерусалим мноштво народа да празнују празник пресних хлебова другог месеца, и би сабор веома велик.

¹⁴ Тада се подигоше, и оборише олтаре што беху у Јерусалиму, и све олтаре кадионе оборише и бацише у поток Кисон.

¹⁵ Потом заклаше пасху четрнаестог дана другог месеца; а свештеници и Левити постидевши се освешташе се, и унесоше жртве паљенице у дом Господњи.

¹⁶ И стадоше својим редом како треба по закону Мојсија слуге Божијег; и свештеници кропише крвљу примајући из руке Левитима.

¹⁷ И јер их много беше у збору који се не беху освештали; зато Левити клаху пасху за сваког који не беше чист да би их посветили Господу.

¹⁸ Јер мноштво народа, многи од Јефрема и од Манасије и од Исахара и од Завулоне не очистише се, него једоше пасху не како је написано. Али

се за њих помоли Језекија говорећи: Господ благи нека очисти сваког,

¹⁹ ко је управео срце своје да тражи Бога Господа, Бога отаца својих, ако и не би био чист према светом очишћењу.

²⁰ И услиши Господ Језекију, и сачува народ.

²¹ И тако синови Израилјеви који беху у Јерусалиму празноваше празник пресних хлебова седам дана у великом весељу, и хваљаху Господа сваки дан Левити и свештеници уз оруђа за славу Господњу.

²² И Језекија говори љубазно са свим Левитима који вешти беху служби Господњој; и једоше о празнику седам дана приносећи жртве захвалне и славећи Господа Бога отаца својих.

²³ И сав збор договори се да празнује још седам дана; и празноваше још седам дана у весељу.

²⁴ Јер Језекија, цар Јудин, даде збору хиљаду јунаца и седам хиљада оваца; а кнезови дадоше збору хиљаду јунаца и десет хиљада оваца; и освешта се много свештеника.

²⁵ И тако се провесели сав збор Јудин и свештеници и Левити, и сав збор што беше дошао од Израилља, и дошљаци што беху дошли из земље Израилјеве и који живљаху у земљи Јудиној.

²⁶ И би весеље велико у Јерусалиму; јер од времена Соломуна сина Давидовог цара Израилјевог не би тако у Јерусалиму.

²⁷ Потом усташе свештеници и Левити и благословише народ; и услишен би глас њихов, и молитва њихова дође у стан светиње Господње на небо.

Језекија затуре идолопоклонство и поставља редове свештеничке и Левитске.

¹ А кад се све ово сврши, сви синови Израилјеви што се нађоше онде, зађоше по градовима Јудиним, и изломише ликове и исекоше лугове, и оборише висине и олтаре по свој земљи Јудиној и Венијаминовој и по земљи Јефремовој и Манасијиној, докле све не свршише; потом се вратише сви синови Израилјеви свака на своје наследство, у своје градове.

² А Језекија опет уреди редове свештеничке и левитске по редовима њиховим, сваког по служби његовој, свештенике и Левите, за жртве паљенице и захвалне, да служе, и да славе и хвале Господа на вратима логора Његовог.

³ И одреди део царски од блага свог за жртве паљенице, што се приносе јутром и вечером и за жртве паљенице што се приносе у суботе и на младине и на празнике, како је написано у закону Господњем.

⁴ И заповеди народу, Јерусалимљанима, да дају део свештеницима и Левитима, да се јаче држе закона Господњег.

⁵ А чим се то разгласи, стадоше доносити синови Израилјеви силу првина од жита и од вина и од уља и од меда и сваког рода земаљског; и десетка од свега доносише врло много.

⁶ И синови Израилјеви и Јудини који живљаху по градовима Јудиним, доносише и они десетак од говеда и оваца, и десетак од светих ствари посвећених Господу Богу њиховом, и метнуше у гомиле.

⁷ Трећег месеца почеше метати у гомиле, а седмог месеца свршише.

⁸ И дође Језекија с кнезовима, и видевши гомиле благословише Господа и народ Његов Израиља.

⁹ И Језекија запита свештенике и Левите за гомиле.

¹⁰ А Азарија поглавар свештенички од дома Садоковог рече му: Откад почеше доносити ове прилоге у дом Господњи, једемо и сити смо и претече много, јер је Господ благословио свој народ, те је претекло ово мноштво.

¹¹ Тада заповеди Језекија да се начине клети у дому Господњем; и начинише;

¹² и онде остављаху верно прилоге и десетке и ствари посвећене; и над тим беше поглавар Хонанија Левит и Симеј брат му, други до њега.

¹³ А Јехило и Азазија и Нахат и Асаило и Јеримот и Јозавад и Елило и Исмахија и Мат и Венаја беху настојници под руком Хонаније и брата му Симеја по наредби цара Језекије и Азарије старешине у дому Божијем.

¹⁴ А Кореј син Јемне Левита, вратар на истоку, беше над оним што се драговољно приношаше Богу, да би разделявао принос Господњи и ствари свете над светим.

¹⁵ А под њим беше Еден и Минијамин и Исус и Семаја и Амарија и Сеханија по градовима свештеничким, људи поуздани, да раздају браћи својој делове, великом и малом,

¹⁶ осим мушких у роду њиховом од три године и више, свакоме који улажаше у дом Господњи на посао свакидашњи по дужности њиховој у служби њиховој по реду њиховом,

¹⁷ и онима који бише избројани у роду свештеничком по домовима отаца њихових, и Левитима од двадесет година и више по служби њиховој по редовима њиховим,

¹⁸ и породици њиховој, свој деци њиховој, женама њиховим, синовима њиховим и кћерима

њиховим, свему мноштву; јер се верно посветише светињи;

¹⁹ и синовима Ароновим свештеницима у подграђима градова њихових, по свим градовима, људи именовани даваху делове сваком мушкарцу између свештеника и свакоме рода левитског.

²⁰ И тако учини Језекија у свој земљи Јудиној; и чињаше шта је добро и право и истинито пред Господом Богом његовим.

²¹ И у сваком послу који поче за службу дома Божјег и у закону и у заповести тражећи Бога свог, труђаше се свим срцем својим, и срећан беше.

32

Сенахирим опкољава Јерусалим. Јерусалим чудом спасен. Језекијина болест, таштина и смрт.

¹ После тих ствари и пошто се оне утврдише, дође Сенахирим цар асирски, и уђе у земљу Јудину, и опколи тврде градове, и мишљаше их освојити.

² А кад виде Језекија где дође Сенахирим и где се окрену да удари на Јерусалим,

³ учини веће с кнезовима својим и с јунацима својим да зарони изворе водене, који беху иза града, и помогоше му.

⁴ Јер се сабра мноштво народа, те заронише све изворе и поток који тече посред земље говорећи: Зашто кад дођу цареви асирски да нађу толико воде?

⁵ И охрабри се, те озидва вас зид оборени, и подиже куле, и споља озидва још један зид; и утврди Милон у граду Давидовом, и начини много оружја и штитова.

⁶ И постави војводе над народом, и сабра их к себи на улицу код врата градских, и говори им љубазно и рече:

⁷ Будите слободни и храбри, не бојте се и не плашите се цара асирског ни свега мноштва што је с њим, јер је с нама већи него с њим.

⁸ С њим је мишица телесна а с нама је Господ Бог наш да нам помогне и да бије наше бојеве. И народ се ослони на речи Језекије цара Јудиног.

⁹ Потом Сенахирим цар асирски док беше на Лахису са свом силом својом, посла слуге своје у Јерусалим к Језекији цару Јудином и ка свему народу Јудином који беше у Јерусалиму, и поручи:

¹⁰ Овако вели Сенахирим цар асирски: У шта се уздате, те стојите у Јерусалиму затворени?

¹¹ Не наговара ли вас Језекија да вас помори глађу и жеђу говорећи: Господ Бог наш избавиће нас из руке цара асирског?

¹² Није ли тај Језекија оборио висине његове и олтаре његове, и заповедио Јуди и Јерусалимљанима говорећи: Клањајте се само пред једним олтаром и на њему кадите?

¹³ Еда ли не знате шта сам учинио ја и моји стари од свих народа на земљи? Јесу ли богови народа земаљских могли избавити земљу своју из мојих руку?

¹⁴ Који је између свих богова оних народа које затрше оци моји, могао избавити свој народ из мојих руку, да би могао ваш Бог вас избавити из моје руке?

¹⁵ Немојте дакле да вас вара Језекија и да вас тако наговара, и не верујте му; јер ниједан бог ниједног народа или царства није могао избавити

народ свој из мојих руку ни из руку мојих отаца, а камоли ће ваши богови избавити вас из мојих руку?

¹⁶ И још више говорише слуге његове на Господа Бога и на Језекију, слугу Његовог.

¹⁷ А и књигу написа ружећи Господа Бога Израилјевог и говорећи на Њ речима: Као што богови народа земаљских нису избавили свој народ из мојих руку, тако неће ни Бог Језекијин избавити народ свој из мојих руку.

¹⁸ И викаху гласно јудејски народу јерусалимском који беше на зиду да их уплаше и смету да би узели град.

¹⁹ И говораху о Богу јерусалимском као о боговима народа земаљских, који су дело руку човечјих.

²⁰ Тада се помоли тога ради цар Језекија и пророк Исаија син Амосов, и вапише к небу.

²¹ И посла Господ анђела, који поби све јунаке и војводе и кнезове у војсци цара асирског, те се врати са срамотом у своју земљу. И кад уђе у кућу свог бога, убише га онде мачем који изиђоше из бедара његових.

²² Тако сачува Господ Језекију и народ јерусалимски од руку Сенахирима цара асирског и од руку свих других, и чува их на све стране.

²³ И многи доношаху даре Господу у Јерусалим и закладе Језекији цару Јудином; и од тада се узвиси пред свим народима.

²⁴ У то време разболи се Језекија на смрт, и помоли се Господу, који му проговори и учини му чудо.

²⁵ Али Језекија не поступи према добру које му се учини, јер се понесе срце његово; зато се подиже на њ гнев и на Јуду и на Јерусалим.

²⁶ Али се понизи Језекија зато што се беше понело срце његово, и он и Јерусалимљани, те не дође на њих гнев Господњи за живота Језекијиног.

²⁷ А имаше Језекија врло велико благо и славу; и начини себи ризнице за сребро и злато и за драго камење и за мирисе и за штитове и за свакојаке закладе,

²⁸ и стаје за доходе од жита и од вина и од уља, и стаје за свакојаку стоку, и торове за овце.

²⁹ И градове сазида себи, и имаше много стоке, и оваца и говеда, јер му Бог даде веома велико благо.

³⁰ Исти Језекија загради горњи извор воде Гиона, и право је сведе доле на западну страну града Давидовог; и беше срећан Језекија у сваком послу свом.

³¹ Само кад дођоше посланици кнезова вавилонских, који послаше к њему да распитају за чудо које би у земљи, остави га Бог да би га искушао, да би се знало све што му је у срцу.

³² А остала дела Језекијина и милости његове, ето, то је записано у утвари пророка Исаије, сина Амосовог и у књизи о царевима Јудиним и Израилљевим.

³³ И почину Језекија код отаца својих, и погребеше га изнад гробова синова Давидових; и учинише му на смрти част сви Јудејци и Јерусалимљани. А на његово се место зацари Манасија, син његов.

33

Манасијино идолопоклонство, допадање

ропства, покајање и молитва. Његовог наследника Амнона, идолопоклоника, убијају.

¹ Дванаест година беше Манасији кад поче царовати, и царова педесет и пет година у Јерусалиму.

² А чињаше што је зло пред Господом по гадним делима оних народа које одагна Господ испред синова Израилљевих.

³ Јер опет погради висине, које беше раскопао Језекија отац његов, и подиже олтаре Валима, и начини лугове, и клањаше се свој војсци небеској и служаше јој.

⁴ Начини олтаре и у дому Господњем, за који беше рекао Господ: У Јерусалиму ће бити име моје до века.

⁵ Начини олтаре свој војсци небеској у два трема дома Господњег.

⁶ И проводи синове своје кроз огањ у долини сина Еномовог, и гледаше на времена и гаташе и врачаше, и уреди оне што се договарају с духовима и врачаре, и чињаше врло много шта је зло пред Господом гневeћи Га.

⁷ И постави лик резан који начини у дому Божјем, за који беше рекао Бог Давиду и Соломуну сину његовом: У овом дому и у Јерусалиму, који изабрах између свих племена Израилљевих, наместићу име своје до века.

⁸ И нећу више кренути ноге синовима Израилљевим из земље коју сам одредио оцима вашим, ако само уздрже и устворе све што сам им заповедио преко Мојсија, сав закон и уредбе и судове.

⁹ Али Манасија заведе Јуду и Јерусалим, те чинише горе него народи које истреби Господ испред синова Израилљевих.

¹⁰ И Господ говораше Манасији и народу његовом, али не хтеше слушати.

¹¹ Зато доведе Господ на њих главаре од војске цара асирског, и ухватише Манасију у трњу, и свезавши га у двоје вериге бронзане одведоше га у Вавилон.

¹² И кад беше у невољи, мољаше се Господу Богу свом, и понизи се веома пред Богом отаца својих.

¹³ И молећи се умоли Му се, те услиши молитву његову и поврати га у Јерусалим на царство његово. Тада позна Манасија да је Господ Бог.

¹⁴ А после тога озида зид иза града Давидовог са запада Гиону, од самог потока па до рибљих врата и око Офила, и изведе га врло високо; и постави војводе по свим тврдим градовима Јудиним.

¹⁵ И изнесе из дома Господњег богове туђе и лик и све олтаре које беше начинио на гори дома Господњег и у Јерусалиму, и баци иза града.

¹⁶ Па оправи олтар Господњи и принесе на њему жртве захвалне и у славу, и заповеди Јудејцима да служе Господу Богу Израилљевом.

¹⁷ Али народ још приношаше жртве на висинама, али само Господу Богу свом.

¹⁸ А остала дела Манасијина и молитва његова Богу његовом и речи које му говорише видеоци у име Господа Бога Израилљевог, то је све у књизи о царевима Израилљевим.

¹⁹ А молитва његова и како се умолио, и сви греси његови и преступи, и места где је поградио висине и подигао лугове и ликове резане пре него се понизи, то је све записано у књигама пророчким.

²⁰ И почину Манасија код отаца својих, и погребеше га у дому његовом. А на његово се

место зацари Амон, син његов.

²¹ Двадесет и две године имаше Амон кад поче царовати, и царова две године у Јерусалиму.

²² И чињаше што је зло пред Господом као што је чинио Манасија, отац му; јер свим ликовима резаним, које начини Манасија, отац његов, приношаше Амон жртве и служиаше им.

²³ Али се не понизи пред Господом, као што се понизи Манасија отац његов; него исти Амон још више грешаше.

²⁴ И побунише се на њ слуге његове, и убише га у кући његовој.

²⁵ Тада поби народ земаљски све који се беху побунили на цара Амона, и зацари народ земаљски Јосију, сина његовог на његово место.

34

Јосија сатире идолопоклонство и поправља храм. Чита народу књигу заветну. Пророчица Олда. Обновљење завета.

¹ Осам година беше Јосији кад поче царовати, и царова тридесет и једну годину у Јерусалиму.

² Он чињаше што је право пред Господом и хођаше путевима Давида оца свог и не одступаше ни надесно ни налево.

³ Јер осме године царовања свог, док још беше дете, поче тражити Бога Давида оца свог; а дванаесте године поче чистити Јудеју и Јерусалим од висина и од лугова и од ликова резаних и ливених.

⁴ Јер пред њим раскопаше олтаре Валима, и ликове сунчане који беху на њима исече, и гајеве, и ликове резане и ливене изломи и сатре, и разасу по гробовима оних који им приносише жртве;

⁵ а кости свештеничке сажеже на олтарима њиховим; и очисти Јудеју и Јерусалим;

⁶ тако и градове Манасијине и Јефремове и Симеунове и до Нефталима, и пустоши њихове унаоколо.

⁷ И тако обори олтаре и гајеве, и ликове изломи и сатре, и све ликове сунчане исече по свој земљи Израилјевој; потом се врати у Јерусалим.

⁸ А осамнаесте године царовања свог пошто очисти земљу и дом, посла Сафана сина Азалијиног и Масију заповедника градског и Јоаха сина Јоахазовог, паметара, да се оправи дом Господа Бога његовог.

⁹ И они отидоше ка Хелкији, поглавару свештеничком, и предаше новце донесене у дом Божји, које скупише Левити вратари од синова Манасијиних и Јефремових и од свега остатка Израилјевог, и од свега Јуде и Венијамина, па се вратише у Јерусалим;

¹⁰ и дадоше настојницима над послом, који беху над домом Господњим, а они их даваху посленицима који рађаху у дому Господњем оправљајући што је трошно и утврђујући дом;

¹¹ даваху дрводељама и каменарима да се купује камење тесано и дрво за греде и да се побрвнају куће које беху развалили цареви Јудини.

¹² А ти људи рађаху верно посао; и над њима беху постављени Јат и Овадија Левити од синова Мераријевих, и Захарија и Месулам од синова Катових да настоје око посла; и ти Левити сви умеху ударати у справе музичке.

¹³ И беху над носиоцима и над свим посленицима у свакој служби, и писари и

управитељи и вратари беху Левити.

¹⁴ И кад изношаху новце донесене у дом Господњи, нађе Хелкија свештеник књигу закона Господњег даног преко Мојсија.

¹⁵ И каза Хелкија Сафану писару и рече: Нађох законик у дому Господњем. И даде Хелкија књигу Сафану.

¹⁶ А Сафан однесе књигу цару и јави му говорећи: Слуге твоје раде све што им је заповеђено.

¹⁷ Јер купивши новце што се нађоше у дому Господњем, дадоше их настојницима и посленицима.

¹⁸ И још каза Сафан писар цару говорећи: Књигу ми даде Хелкија свештеник. И прочита је Сафан цару.

¹⁹ А кад цар чу шта говори закон, раздре хаљине своје.

²⁰ И заповеди цар Хелкији и Ахикаму сину Сафановом и Авдону сину Михејином и Сафану писару и Асаји слуги царевом говорећи:

²¹ Идите упитајте Господа за ме и за остатак у Израилју и Јуди ради речи књиге ове што се нађе, јер је велик гнев Господњи који се излио на нас зато што оци наши не држаше речи Господње да чине све онако како је написано у овој књизи.

²² И тако отиде Хелкија и људи цареви к Олди пророчици, жени Салума сина Текуја сина Асре ризничара, а она сеђаше у Јерусалиму у другом крају, и говорише с њом о том.

²³ А она им рече: Овако вели Господ Бог Израилљев: Кажите човеку који вас је послао к мени:

24 Овако вели Господ: Ево пустићу зло на то место и на становнике његове, све клетве написане у књизи, коју су прочитали цару Јудином.

25 Зато што ме оставише и кадише другим боговима да би ме гневили свим делима руку својих, зато ће се излити гнев мој на то место и неће се угасити.

26 А цару Јудином који вас је послао да упитате Господа, овако му реците: Овако вели Господ Бог Израилљев за речи које си чуо:

27 Што је омекшало срце твоје и понизио си се пред Богом кад си чуо шта је рекао за то место и за становнике његове, и понизивши се преда мною раздро си хаљине своје и плакао преда мною, зато и ја услиших тебе, вели Господ.

28 Ево, ја ћу те прибрати к оцима твојим, и на миру ћеш бити прибран у гроб свој, и нећеш видети својим очима зло које ћу пустити на то место и на становнике његове. И казаше то цару.

29 Тада посла цар те скупити све старешине Јудине и јерусалимске.

30 И отиде цар у дом Господњи и сви људи из земље Јудине и Јерусалимљани, и свештеници и Левити и сав народ, мало и велико, и прочита им све речи књиге заветне, која се нађе у дому Господњем.

31 И цар стојећи на свом месту зададе веру пред Господом да ће ићи за Господом и држати заповести Његове и сведочанства Његова и уредбе Његове свим срцем и свом душом својом вршећи речи тог завета написане у тој књизи.

32 И каза, те присташе сви који се нађоше у Јерусалиму и у племену Венијаминовом; и чињаху Јерусалимљани по завету Бога, Бога отаца својих.

33 И укиде Јосија све гадове по свим крајевима

синова Израиљевих, и учини, те сви који беху у Израиљу службаху Господу Богу свом. Свега века његовог не одступише од Господа Бога отаца својих.

35

Јосија свечано празнује пасху и гине у рату са царем Мисирским Нехаоном.

¹ И празнова Јосија у Јерусалиму пасху Господу; и клаше пасху четрнаестог дана првог месеца.

² И постави свештенике у службе њихове, и утврди их да служе у дому Господњем.

³ И рече Левитима, који учашу сав народ Израиљев и беху посвећени Господу: Наместих свети ковчег у дому који је сазидао Соломун, син Давидов цар Израиљев, не треба више да га носите на раменима; сада служите Господу Богу свом и народу Његовом Израиљу.

⁴ И приправите се по домовима отаца својих по редовима својим како је наредио Давид цар Израиљев и Соломун син његов.

⁵ И стојте у светињи по редовима домова отачких браће своје, синова народних, и по редовима домова отачких међу Левитима.

⁶ И тако закољите пасху, и освештајте се и приправите браћу своју да би чинили како је рекао Господ преко Мојсија.

⁷ И Јосија даде народу од стоке јагањаца и јарића, све за пасху, свима који беху онде, на број две хиљаде и шест стотина, и три хиљаде говеда, све од царевог блага.

⁸ И кнезови његови дадоше драговољно народу, свештеницима и Левитима: Хелкија и Захарија и Јехило старешине у дому Божијем дадоше

свештеницима за пасху две хиљаде и шест стотина јагањаца и јарића и три стотине говеда.

⁹ Хонанија и Семаја и Натанаило браћа његова, и Асавија и Јеило и Јозавад, поглавари левитски дадоше Левитима за пасху пет хиљада јагањаца и јарића, и пет стотина говеда.

¹⁰ И кад би спремљено за службу, стадоше свештеници на своје место и Левити у редовима својим по заповести царевој.

¹¹ И клаху пасху, и свештеници кропљаху крвљу примајући из њихових руку, а Левити дераху.

¹² И одвојише жртву паљеницу да даду народу по редовима домова отачких да се принесе Господу, како је написано у књизи Мојсијевој. Тако учинише и с говедима.

¹³ И пекоше пасху на огњу по обичају; а друге посвећене ствари куваше у лонцима и у котловима и у тавама, и раздаваше брзо свему народу.

¹⁴ Потом готовише себи и свештеницима; јер свештеници синови Аронови имаху посла око жртава паљеница и претилина до ноћи; зато Левити готовише и себи и свештеницима синовима Ароновим.

¹⁵ И певачи синови Асафови стајаху на свом месту по заповести Давидовој и Асафовој и Емановој и Једутуна видеоца царевог; и вратари на свим вратима; не мицаху се од службе своје, него браћа њихова, остали Левити, готовише им.

¹⁶ Тако би уређена сва служба Господња у онај дан да се прослави пасха и принесу жртве паљенице на олтару Господњем по заповести цара Јосије.

¹⁷ И празноваше синови Израилјеви који се нађоше онде пасху у то време и празник пресних

хлебова седам дана.

¹⁸ И не би пасха празнована као ова у Израилу од времена Самуила пророка, нити који од царева Израилевих празнова пасху као што је празнова Јосија са свештеницима и Левитима и са свим Јудом и Израилем што га се нађе, и с Јерусалимљанима.

¹⁹ Осамнаесте године царовања Јосијиног празнована би та пасха.

²⁰ После свега тога, кад Јосија уреди дом, дође Нехаон цар мисирски да бије Харкемис на Ефрату, и Јосија изиђе преда њ.

²¹ А он посла к њему посланике и поручи: Шта ја имам с тобом, царе Јудин? Не идем ја данас на тебе, него на дом који војује на мене, и Бог ми је заповедио да похитам. Прођи се Бога који је са мном, да те не убије.

²² Али се Јосија не одврати од њега, него се преобуче да се бије с њим, и не послуша речи Нехаонове из уста Божјих, него дође да се побије у пољу мегидонском.

²³ И стрелци устрелише цара Јосију, и цар рече слугама својим: Извезите ме одавде, јер сам љуто рањен.

²⁴ И скидоше га слуге његове с кола, и метнуше на друга кола која имаше, и одвезоше га у Јерусалим; и умре, и би погребан у гробљу отаца својих. И сав Јуда и Јерусалим плака за Јосијом.

²⁵ И пророк Јеремија нарица за Јосијом. И сви певачи и певачице спомињаше у тужбалицама својим Јосију до данашњег дана, и уведоше их у обичај у Израилу, и ето написане су у плачу.

²⁶ А остала дела Јосијина и милостиње његове, како пише у закону Господњем,

²⁷ дела његова прва и последња, ето записана су у књизи о царевима Израилљевим и Јудиним.

36

Јоахаз, Јоаким, Јоахин, Седекија. Ропство вавилонско. Кур допушта повратак из ропства.

¹ Тада узе народ земаљски Јоахаза, сина Јосијиног, и зацарише га место оца његовог у Јерусалиму.

² Двадесет и три године имаше Јоахаз кад поче царовати, и царова три месеца у Јерусалиму.

³ Јер га сврже цар мисирски у Јерусалиму и оглоби земљу сто таланата сребра и таланата злата.

⁴ И постави цар мисирски Елијакима брата његовог царем над Јудом и Јерусалимом, и пре му беше име Јоаким; а Јоахаза брата његовог узе Нехаон и одведе га у Мисир.

⁵ Двадесет и пет година беше Јоакиму кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму; и чињаше зло пред Господом Богом својим.

⁶ И дође на њ Навуходоносор цар вавилонски, и свеза га у двоје вериге бронзане и одведе га у Вавилон.

⁷ И судове дома Господњег однесе Навуходоносор у Вавилон, и метну их у цркву своју у Вавилону.

⁸ А остала дела Јоакимова и гадове које је чинио, и шта се на њему нађе, ето, то је записано у књизи о царевима Израилљевим и Јудиним; и зацари се на његово место Јоахин син његов.

⁹ Беше Јоахину осам година кад поче царовати, и царова три месеца и десет дана у Јерусалиму; и чињаше што је зло пред Господом.

¹⁰ И кад прође она година, посла цар Навуходоносор, те га однесоше у Вавилон са закладама дома Господњег, а царем постави Седекију, брата његовог над Јудом и Јерусалимом.

¹¹ Двадесет и једна година беше Седекији кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму.

¹² И чињаше зло пред Господом Богом својим, и не покори се пред Јеремијом пророком, који му говораше из уста Господњих;

¹³ него се још одврже од цара Навуходоносора, који га беше заклео Богом; и отврдну вратом својим и отврдну срцем својим да се не обрати ка Господу Богу Израиљевом.

¹⁴ И сви главари између свештеника и народ грешаше веома много по свим гадним делима других народа, скврнећи дом Господњи, који беше осветио у Јерусалиму.

¹⁵ И Господ Бог отаца њихових слаше к њима зарана једнако гласнике своје, јер му беше жао народа Његовог и стана Његовог.

¹⁶ А они се ругаху гласницима Божјим, и не мараху за речи Његове, и смејаху се пророцима Његовим, докле се не распали гнев Господњи на народ Његов, те не би лека.

¹⁷ И доведе на њих цара халдејског, који поби младиће њихове мачем у дому светиње њихове, и не пожали ни младића ни девојке, ни старца ни немоћна. Све му даде у руке.

¹⁸ И све судове дома Божјег, велике и мале, и благо дома Господњег и благо царово и кнезова његових, све однесе у Вавилон.

19 И упалише дом Божји, и развалише зид јерусалимски, и све дворове у њему попалише огњем, и искварише све драгоцене закладе његове.

20 И шта их оста од мача, однесе у Вавилон и бише робови њему и синовима његовим, докле не наста царство персијско,

21 да се испуни реч Господња коју рече устима Јеремијиним, докле се земља не издовољи суботама својим, јер почиваше све време докле беше пуста, докле се не наврши седамдесет година.

22 Али прве године Кира, цара персијског, да би се испунила реч Господња коју рече на уста Јеремијина, подиже Господ дух Кира цара персијског, те огласи по свему царству свом и расписа говорећи:

23 Овако вели Кир, цар персијски: Сва царства земаљска дао ми је Господ Бог небески, и Он ми је заповедио да му сазидам дом у Јерусалиму у Јудеји. Ко је између вас од свега народа Његовог? Господ Бог његов нека буде с њим, па нек иде.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8